

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 173

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

61 metai
2018 m. liepos 9 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2018 m. birželio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/956 dėl naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų duomenų stebėsenos ir teikimo ⁽¹⁾ 1

DIREKTYVOS

- ★ 2018 m. birželio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/957, kuria iš dalies keičiama Direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje ⁽¹⁾ 16
- ★ 2018 m. birželio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/958 dėl proporcingumo patikros prieš priimanč naujas profesijų reglamentavimo nuostatas 25

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/956

2018 m. birželio 28 d.

dėl naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų duomenų stebėsenos ir teikimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2014 m. spalio 23–24 d. Europos Vadovų Tarybos išvadose dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos buvo paskelbtas, o 2016 m. kovo 17–18 d. Europos Vadovų Tarybos susitikime dar kartą patvirtintas privalomas tikslas – iki 2030 m. ES viduje visos ekonomikos mastu išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį sumažinti ne mažiau kaip 40 %, palyginti su 1990 m.;
- (2) 2014 m. spalio 23–24 d. Europos Vadovų Tarybos išvadose nustatyta, kad šį tikslą turi įgyvendinti bendrai visa Sąjunga ekonomiškai efektyviausiu būdu taip, kad išmetamųjų teršalų kiekis sektoriuose, kuriems taikoma Sąjungos apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema (toliau – ES ATLPS), ir sektoriuose, kuriems ji netaikoma, iki 2030 m. būtų sumažintas atitinkamai 43 % ir 30 %, palyginti su 2005 m. Paryžiaus susitarime ⁽³⁾, *inter alia*, nustatytas ilgalaikis tikslas, atitinkantis tikslą užtikrinti, kad vidutinis pasaulio temperatūros didėjimas būtų gerokai mažesnis nei 2 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu, ir dėti pastangas, kad temperatūros didėjimas neviršytų 1,5 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu. Reikia, kad dedant tas pastangas dalyvautų visos valstybės narės ir kad visi ūkio sektoriai, įskaitant transporto sektorių, prisidėtų prie išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo, kaip susitarė Europos Vadovų Taryba, ir prie ilgalaikių Paryžiaus susitarimo tikslų vykdymo;
- (3) 2016 m. Komisijos parengtoje Europos mažataršio judumo strategijoje nustatytas užmojis užtikrinti, kad iki amžiaus vidurio transporto sektoriuje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis būtų bent 60 % mažesnis, negu 1990 m., ir jo kitimo kreivė turi aiškiai artėti prie nulio;
- (4) kad tas tikslas būtų pasiektas, tikslinga svarstyti įvairiausias priemones. Ne tik turėtų būti nustatytos sunkiųjų transporto priemonių, t. y. sunkvežimių, autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų, išmetamo CO₂ kiekio normos, bet ir tos priemonės galėtų apimti kitus veiksmus, kuriais prisidedama prie efektyvumo didinimo ir kuriais mažinamas sunkiųjų transporto priemonių išmetamas CO₂ kiekis – tai, pavyzdžiui, pakrovos optimizavimas, važiuojamas vilkstine, vairuotojų mokymas, alternatyvių degalų naudojimas, transporto priemonių parko atnaujinimo schemos, mažo pasipriešinimo riedėjimui padangos, spūsčių mažinimas ir investicijos į infrastruktūros techninę priežiūrą;

⁽¹⁾ OL C 81, 2018 3 2, p. 95.

⁽²⁾ 2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. birželio 21 d. Tarybos sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ Paryžiaus susitarimas (OL L 282, 2016 10 19, p. 4).

- (5) sunkiųjų transporto priemonių išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis šiuo metu sudaro maždaug ketvirtadalį Sąjungoje kelių transporto sektoriuje išmetamo šių dujų kiekio; jei nebus imtasi papildomų priemonių, tikėtina, kad 2010–2030 m. šis kiekis padidės 10 %, o 2010–2050 m. – 17 %. Siekiant prisidėti prie transporto sektoriuje išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio būtino mažinimo, reikia imtis veiksmingų priemonių sunkiųjų transporto priemonių išmetamam teršalų kiekiui mažinti;
- (6) 2014 m. komunikate „Sunkiųjų transporto priemonių degalų sąnaudų ir išmetamo CO₂ kiekio mažinimo strategija“ Komisija pripažino, kad, norint nustatyti tokias priemones, pirmiausia būtina nustatyti reglamentuotą išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų matavimo tvarką;
- (7) sistema, pagal kurią būtų galima nustatyti tokią reglamentuotą tvarką, numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 595/2009 ⁽¹⁾. Pagal tą tvarką atlikus matavimus bus gauti patikimi ir palyginami didelės dalies Sąjungos sunkiųjų transporto priemonių parko kiekvienos sunkiosios transporto priemonės išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų duomenys. Ta informacija bus prieinama konkrečios sunkiosios transporto priemonės pirkėjui ir atitinkamai transporto priemonės registracijos valstybei narei; taip iš dalies būtų užpildyta žinių spraga;
- (8) transporto įmonės daugiausia yra mažosios ir vidutinės įmonės. Be to, jos dar neturi prieigos prie standartizuotos informacijos, leidžiančios įvertinti degalų vartojimo efektyvumo technologijas ar palyginti sunkiąsias transporto priemones, kad galėtų priimti geriausius informacija pagrįstus pirkimo sprendimus ir taip sumažinti išlaidas degalams, kurios sudaro apie ketvirtadalį jų veiklos išlaidų;
- (9) informacija apie sunkiosios transporto priemonės eksploatacinius rodiklius – išmetamo CO₂ kiekį ir degalų sąnaudas – turėtų būti skelbiama viešai, kad visi transporto priemonių naudotojai galėtų priimti informacija pagrįstus pirkimo sprendimus ir kad būtų užtikrintas aukšto lygio skaidrumas. Visi sunkiųjų transporto priemonių gamintojai galės savo gaminamų transporto priemonių eksploatacinius rodiklius palyginti su kitų markių eksploataciniais rodikliais. Tai teiks daugiau paskatų inovacijoms ir skatins kurti efektyviau energiją vartojančias sunkiąsias transporto priemones ir taip didins konkurencingumą. Be to, ta informacija bus tinkamas pagrindas politikos formuotojams Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis plėtoti efektyviau energiją vartojančių sunkiųjų transporto priemonių skatinimo politiką;
- (10) siekiant gauti visas žinias apie Sąjungos sunkiųjų transporto priemonių parko konfigūraciją, jo raidą per tam tikrą laikotarpį ir galimą poveikį išmetamo CO₂ kiekiui, tikslinga, kad valstybių narių kompetentingos institucijos stebėtų ir teiktų Komisijai duomenis apie visų naujų sunkiųjų transporto priemonių ir visų naujų priekabų registraciją, įskaitant duomenis apie galios pavaras ir susijusį kėbulą;
- (11) todėl tikslinga, kad sunkiųjų transporto priemonių gamintojai stebėtų ir teiktų Komisijai duomenis apie kiekvienos naujos sunkiosios transporto priemonės išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų vertes, nustatytas pagal Komisijos reglamentą (ES) 2017/2400 ⁽²⁾;
- (12) tai, ar bus prieinami duomenys apie atskirų klasių sunkiųjų transporto priemonių išmetamą CO₂ kiekį ir degalų sąnaudas, priklauso nuo to, ar Reglamentas (ES) 2017/2400 bus taikomas tų klasių transporto priemonėms. Siekiant užtikrinti aiškumą ir teisinį tikrumą gamintojams nustatyti duomenų stebėsenos ir teikimo pradžios metais prievolių srityje, šiame reglamente turėtų būti nustatyti duomenų stebėsenos ir teikimo pradžios metais prievolių transporto priemonių klasės, kuriai šis reglamentas taikomas, atžvilgiu. Pagal Reglamentą (ES) 2017/2400 bus prieinami duomenys apie tam tikras naujas sunkiąsias transporto priemones, įregistruotas 2019 m. Nuo tų metų gamintojai turėtų būti įpareigoti stebėti ir teikti su tomis transporto priemonėmis susijusius techninius duomenis. Kitų klasių sunkiųjų transporto priemonių ir sunkiųjų transporto priemonių grupių duomenys bus prieinami tik vėliau. Turėtų būti nustatytas pagrįstas tų klasių sunkiųjų transporto priemonių ir sunkiųjų transporto priemonių grupių duomenų stebėsenos ir teikimo pradžios metų nustatymo laikotarpis. Atsižvelgiant į tai, kad parengti likusių klasių sunkiųjų transporto priemonių ir sunkiųjų transporto priemonių grupių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų nustatymo procedūras yra techniškai sudėtinga, minėtas laikotarpis turėtų būti septyneri metai nuo reglamento įsigaliojimo dienos;

⁽¹⁾ 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 595/2009 dėl motorinių transporto priemonių ir variklių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į sunkiųjų transporto priemonių išmetamų teršalų kiekį (euro VI) ir dėl galimybės naudotis transporto priemonių remonto ir priežiūros informacija, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 715/2007 ir Direktyvą 2007/46/EB, bei panaikinant Direktyvas 80/1269/EEB, 2005/55/EB ir 2005/78/EB (OL L 188, 2009 7 18, p. 1).

⁽²⁾ 2017 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamentas (ES) 2017/2400, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 595/2009 nuostatos dėl sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų nustatymo ir iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/46/EB bei Komisijos reglamentas (ES) Nr. 582/2011 (OL L 349, 2017 12 29, p. 1).

- (13) dėl viešojo intereso svarbu, kad techniniai duomenys, būtini sunkiosios transporto priemonės išmetamo CO₂ kiekiui ir degalų sąnaudoms nustatyti, būtų aktyviai skleidžiami visuomenei – taip sunkiosios transporto priemonės specifikacijos ir susiję eksploataciniai rodikliai taps skaidresni ir bus skatinama gamintojų konkurencija. Duomenys, kurie yra neskelbtini dėl asmens duomenų apsaugos ir sąžiningos konkurencijos priežasčių, turėtų būti neskelbiami. Atsižvelgiant į sąžiningos konkurencijos aspektus, tam tikri duomenys, susiję su sunkiųjų transporto priemonių aerodinaminėmis savybėmis, turėtų būti viešai prieinami įvairiais formatais. Pateikti duomenys turėtų būti lengvai prieinami visuomenei ir nemokami. Šis reglamentas nedaro poveikio papildomoms teisėms dėl galimybės visuomenei susipažinti su informacija apie aplinką, *inter alia*, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1367/2006 ⁽¹⁾;
- (14) svarbu, kad duomenų stebėsenos ir teikimo sistema būtų patogi visiems vežėjams, nepaisant jų dydžio ir išteklių. Lygiai taip pat svarbu, kad Komisija aktyviai propaguotų tokią sistemą siekiant užtikrinti jos reikšmingą poveikį sektoriui ir didinti informuotumą apie pateiktų duomenų prieinamumą;
- (15) Komisijos atlikta valstybių narių ir gamintojų pateiktų praėjusių kalendorinių metų duomenų analizė visuomenei turėtų būti pristatyta tokiu būdu, kad būtų aiškiai atskleisti Sąjungos ir kiekvienos valstybės narės sunkiųjų transporto priemonių parko, taip pat kiekvieno gamintojo sunkiųjų transporto priemonių parko eksploataciniai rodikliai. Ji turėtų leisti palyginti šiuos parkus ir konkretų parką sudarančias sunkiąsias transporto priemones pagal vidutines degalų sąnaudas ir išmetamo CO₂ kiekį, vertinant kiekvieną sunkiųjų transporto priemonių grupę pagal deklaruotą paskirtį;
- (16) labai svarbu, kad išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų vertės, nustatytos pagal Reglamentą (ES) 2017/2400, teisingai atspindėtų sunkiųjų transporto priemonių eksploatacinius rodiklius. Todėl tame reglamente yra nustatytos modeliavimo priemonės naudojimo, taip pat su išmetamo CO₂ kiekiu ir degalų sąnaudomis susijusių atitinkamų sudedamųjų dalių, atskirų techninių mazgų ir sistemų savybių patikrinimo ir atitikties užtikrinimo nuostatos. Ta patikrinimo procedūra turėtų apimti bandymus kelyje. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2018/858 ⁽²⁾ nustatyta naujoji tipo patvirtinimo sistema leidžia užtikrinti, kad esant nuokrypiams gamintojas imtųsi taisomųjų veiksmų, o reikalavimų nesilaikymo atveju Komisija galėtų skirti administracines baudas. Ta nauja sistema taip pat pripažįstama, kad svarbu, jog trečiosioms šalims būtų leidžiama atlikti nepriklausomą transporto priemonių testavimą ir turėti prieigą prie būtinų duomenų. Komisija turėtų stebėti tokių patikros bandymų rezultatus ir į savo metinę ataskaitą įtraukti tų rezultatų analizės duomenis;
- (17) svarbu užtikrinti, kad stebimi ir teikiami duomenys būtų kokybiški ir patikimi. Todėl Komisija turėtų turėti galimybę patikrinti ir prireikus ištaisyti galutinius duomenis. Todėl į stebėsenos reikalavimus turėtų būti įtraukti ir parametrai, pagal kuriuos būtų galima tinkamai atsekti ir patikrinti duomenis;
- (18) Komisija turėtų turėti galimybę skirti administracinę baudą tuo atveju, jei ji nustato, kad gamintojo pateikti duomenys nukrypsta nuo pagal Reglamentą (EB) Nr. 595/2009 ir ypač pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 582/2011 ⁽³⁾ ir Reglamentą (ES) 2017/2400 užregistruotų duomenų arba jei gamintojas nepateikia reikiamų duomenų iki nustatyto galutinio termino. Tos baudos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (19) remiantis patirtimi, įgyta stebint ir teikiant duomenis apie išmetamą CO₂ kiekį pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 443/2009 ⁽⁴⁾ naujų lengvųjų keleivinių automobilių atveju ir pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 510/2011 ⁽⁵⁾ naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių atveju,

⁽¹⁾ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006 9 25, p. 13).

⁽²⁾ 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/858 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, komponentų ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo ir rinkos priežiūros, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 715/2007 ir (EB) Nr. 595/2009 bei panaikinama Direktyva 2007/46/EB (OL L 151, 2018 6 14, p. 1).

⁽³⁾ 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 582/2011, kuriuo įgyvendinamos ir iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 595/2009 nuostatos, susijusios su sunkiųjų transporto priemonių išmetamų teršalų kiekiu (euro VI), bei iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/46/EB I ir III priedai (OL L 167, 2011 6 25, p. 1).

⁽⁴⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 443/2009, nustatantis naujų keleivinių automobilių išmetamų teršalų normas pagal Bendrijos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį (OL L 140, 2009 6 5, p. 1).

⁽⁵⁾ 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 510/2011, kuriuo nustatomos naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamų teršalų normos pagal Sąjungos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį (OL L 145, 2011 5 31, p. 1).

tikslinga įpareigoti Europos aplinkos agentūrą keisti tokius duomenimis su valstybių narių kompetentingomis institucijomis bei gamintojais ir Komisijos vardu tvarkyti galutinę duomenų bazę. Be to, sunkiųjų transporto priemonių duomenų stebėsenos ir teikimo procedūras tikslinga kuo labiau suderinti su tomis procedūromis, kurios jau taikomos lengvųjų transporto priemonių atžvilgiu;

- (20) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatas, susijusių su stebėsenos duomenų tikrinimu ir ištaisymu, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojama laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (21) siekiant užtikrinti, kad duomenų reikalavimai ir duomenų stebėsenos ir teikimo tvarka laikui bėgant išliktų aktuali vertinant sunkiųjų transporto priemonių parko indėlį prie išmetamo CO₂ kiekio, užtikrinti duomenų apie naujas pažangias CO₂ kiekio mažinimo technologijas ir apie patikros bandymų kelyje rezultatus prieinamumą ir užtikrinti, kad oro pasipriešinimo verčių intervalai išliktų aktualūs informacijos ir palyginamumo tikslais, taip pat siekiant papildyti nuostatas dėl administracinių baudų, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais galutinai nustatomi sunkiųjų transporto priemonių klasių, kurioms taikomas šis reglamentas, duomenų stebėsenos ir teikimo pradžios metai, iš dalies keičiami duomenų reikalavimai ir šio reglamento prieduose nustatyta duomenų stebėsenos ir teikimo tvarka, konkrečiai nurodomi duomenys, kuriuos valstybės narės turi teikti patikros bandymų kelyje rezultatų stebėsenos tikslais, iš dalies keičiami oro pasipriešinimo verčių intervalai ir apibrėžiami gamintojams skiriamų administracinių baudų nustatymo kriterijai, šių baudų apskaičiavimas ir rinkimo būdas. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais ⁽²⁾. Visų pirma, siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus turi gauti tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams turi būti sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (22) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. vykdyti Sąjungos naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų duomenų stebėseną ir juos teikti, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomi Sąjungoje įregistruotų naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų stebėsenos bei duomenų teikimo reikalavimai.

2 straipsnis

Taikymo sritis

Šis reglamentas taikomas valstybių narių ir sunkiųjų transporto priemonių gamintojų vykdomai naujų sunkiųjų transporto priemonių duomenų stebėsenai ir teikimui.

Jis taikomas šių klasių transporto priemonėms:

- a) M₁, M₂, N₁ ir N₂ klasių transporto priemonėms, kurių standartinė masė viršija 2 610 kg ir kurioms netaikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2007 ⁽³⁾, taip pat visoms M₃ ir N₃ klasių transporto priemonėms;
- b) O₃ ir O₄ klasių transporto priemonėms.

Šiame reglamente tos transporto priemonės vadinamos sunkiosiomis transporto priemonėmis.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

⁽³⁾ 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (euro 5 ir euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos (OL L 171, 2007 6 29, p. 1).

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos terminų apibrėžtys nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/46/EB ⁽¹⁾ ir Reglamente (EB) Nr. 595/2009.

4 straipsnis

Valstybių narių vykdoma duomenų stebėseną ir teikimas

1. Nuo 2019 m. sausio 1 d. ir kiekvienais paskesniais kalendoriniais metais valstybės narės turi vykdyti I priedo A dalyje nurodytų duomenų, susijusių su Sąjungoje pirmą kartą įregistruotomis naujomis sunkiosiomis transporto priemonėmis, stebėseną.

Ne vėliau kaip kiekvienų metų vasario 28 d., pradedant 2020 m., valstybių narių kompetentingos institucijos pateikia tuos duomenis Komisijai laikydamosi II priede nustatytos duomenų teikimo tvarkos.

Duomenų, susijusių su ne Sąjungoje jau įregistruotomis naujomis sunkiosiomis transporto priemonėmis, stebėti ir teikti nereikia, nebent transporto priemonė ne Sąjungoje buvo įregistruota anksčiau kaip prieš tris mėnesius iki jos registracijos Sąjungoje.

2. Už duomenų stebėseną ir teikimą pagal šį reglamentą atsakingos tos pačios kompetentingos institucijos, kurias valstybės narės paskyrė pagal Reglamento (EB) Nr. 443/2009 8 straipsnio 7 dalį.

5 straipsnis

Gamintojų vykdoma duomenų stebėseną ir teikimas

1. Nuo I priedo B dalies 1 punkte nustatytų pradžios metų sunkiųjų transporto priemonių gamintojai kiekvienais kalendoriniais metais vykdo kiekvienos naujos sunkiosios transporto priemonės I priedo B dalies 2 punkte nurodytų duomenų stebėseną.

Ne vėliau kaip kiekvienų metų vasario 28 d. nuo I priedo B dalies 1 punkte nustatytų metų sunkiųjų transporto priemonių gamintojai, laikydami II priede nustatytos duomenų teikimo tvarkos, pateikia Komisijai tuos kiekvienos naujos sunkiosios transporto priemonės, kurios modeliavimas atliktas ankstesniais kalendoriniais metais, duomenis.

Modeliavimo data yra ta data, kuri pranešama pagal I priedo B dalies 2 punkto 71 duomenų įrašą.

2. Kiekvienas gamintojas paskiria kontaktinį punktą duomenų teikimo pagal šį reglamentą tikslu.

6 straipsnis

Sunkiųjų transporto priemonių duomenų centrinis registras

1. Komisija veda pagal 4 ir 5 straipsnius teikiamų sunkiųjų transporto priemonių duomenų centrinį registrą (toliau – registras).

Registro duomenys prieinami viešai, išskyrus I priedo A dalyje nurodytą a punkto duomenų įrašą ir I priedo B dalies 2 punkte nurodytus 1, 24, 25, 32, 33, 39 ir 40 duomenų įrašus. I priedo B dalies 2 punkte nurodyto 23 duomenų įrašo vertė viešai paskelbiama intervalu, kaip nustatyta I priedo C dalyje.

2. Registrą Komisijos vardu tvarko Europos aplinkos agentūra.

7 straipsnis

Patikros bandymų kelyje rezultatų stebėseną

1. Komisija vykdo bandymų kelyje, atliekamų pagal Reglamentą (EB) Nr. 595/2009, rezultatų stebėseną siekdama patikrinti naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sunaudojimo duomenis.

2. Komisijai pagal šio reglamento 13 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nurodant duomenis, kuriuos valstybių narių kompetentingos institucijos turi pateikti šio straipsnio 1 dalies tikslais.

⁽¹⁾ 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/46/EB, nustatanti motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (Pagrindų direktyva) (OL L 263, 2007 10 9, p. 1).

*8 straipsnis***Duomenų kokybė**

1. Kompetentingos institucijos ir gamintojai yra atsakingi už duomenų, kuriuos jie teikia pagal 4 ir 5 straipsnius, tikslumą ir kokybę. Jie nedelsdami informuoja Komisiją apie visas aptiktas pateiktų duomenų klaidas.
2. Komisija savo ruožtu patikrina pagal 4 ir 5 straipsnius pateiktų duomenų kokybę.
3. Jei Komisija informuojama apie duomenų klaidas arba pati tikrindama duomenis randa neatitikimų duomenų rinkinyje, ji, kai tikslinga, imasi būtinų priemonių, kad 6 straipsnyje nurodytame registre paskelbti duomenys būtų ištaisyti.
4. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse minimos tikrinimo ir ištaisymo priemonės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 12 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*9 straipsnis***Administracinės baudos**

1. Komisija gali skirti administracinę baudą kiekvienu iš šių atvejų:
 - a) jei ji nustato, kad gamintojo pagal šio reglamento 5 straipsnį pateikti duomenys nukrypsta nuo duomenų, nurodytų gamintojo įrašų byloje arba variklio tipo patvirtinimo sertifikate, išduotame pagal Reglamentą (EB) Nr. 595/2009, ir nuokrypis yra tyčinis arba padarytas dėl didelio aplaidumo;
 - b) jei duomenys nebuvo pateikti iki pagal 5 straipsnio 1 dalį taikomo galutinio termino ir vėlavimo negalima pagrįstai pateisinti.

Norėdama patikrinti a punkte nurodytus duomenis Komisija konsultuojasi su atitinkamomis patvirtinimo institucijomis.

Administracinės baudos, skiriamos už nukrypimą nuo duomenų ar už pavėlavimą juos pateikti, kaip nurodyta a ir b punktuose, turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos ir negali viršyti 30 000 EUR už atitinkamą sunkiąją transporto priemonę.

2. Vadovaudamasi šio straipsnio 3 dalyje išdėstytais principais Komisija pagal 13 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais papildo šį reglamentą nustatydamą šio straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių baudų apskaičiavimo ir rinkimo tvarką ir metodus.
3. 2 dalyje nurodyti deleguotieji aktai turi atitikti šiuos principus:
 - a) Komisijos nustatyta tvarka paisoma teisės į gerą administravimą ir visų pirma teisės būti išklaustytam ir teisės susipažinti su byla, kartu paisant teisėtų interesų, susijusių su konfidencialumu ir komercinėmis paslaptimis;
 - b) apskaičiuodama atitinkamą administracinę baudą, Komisija vadovaujasi veiksmingumo, proporcingumo ir atgrasymo principais, atsižvelgdama, kai aktualu, į nuokrypio ar vėlavimo rimtumą ir poveikį, sunkiųjų transporto priemonių, apie kurias buvo pateikti netikslūs duomenys ar juos buvo pavėluota pateikti, skaičių, gamintojo gerą valią, gamintojo stropumą ir bendradarbiavimą, nuokrypio ar vėlavimo pasikartojimą, dažnumą ar trukmę, taip pat tam pačiam gamintojui anksčiau skirtas sankcijas;
 - c) administracinės baudos renkamos nepagrįstai nedelsiant, nustatant sumokėjimo galutinius terminus ir atitinkamai numatant galimybę išskaidyti mokėjimus į keletą dalių ir etapų.
4. Administracinių baudų sumos laikomos Sąjungos bendrojo biudžeto pajamomis.

*10 straipsnis***Ataskaita**

1. Ne vėliau kaip kiekvienų metų spalio 31 d. Komisija paskelbia metinę ataskaitą kartu su savo atlikta valstybių narių ir gamintojų pateiktų praėjusių kalendorinių metų duomenų analize.

2. Analizėje nurodomi bent Sąjungos sunkiųjų transporto priemonių parko eksploataciniai rodikliai – vidutinės degalų sąnaudos ir išmetamas CO₂, vertinant kiekvieną sunkiųjų transporto priemonių grupę pagal deklaruotą paskirtį, apkrovą ir degalų derinį. Joje taip pat atsižvelgiama į naujų ir pažangių CO₂ kiekio mažinimo technologijų ir visų alternatyvių galios pavarų naudojimo duomenis, jei tokių duomenų turima. Be to, joje pateikiama patikros bandymų kelyje rezultatų (jei jų turima), kurie turi būti stebimi pagal 7 straipsnį, analizė.

3. Analizę Komisija parengia padedama Europos aplinkos agentūros.

11 straipsnis

Priedų keitimas

1. Komisijai pagal 13 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami priedai siekiant:

- a) atnaujinti arba pakoreguoti I priedo A dalyje ir B dalyje nustatytus duomenų reikalavimus, jei tai laikoma būtina, kad būtų galima pateikti išsamią analizę pagal 10 straipsnį;
- b) nustatyti pradžios metus, kurie turi būti nurodyti I priedo B dalies 1 punkte;
- c) atnaujinti arba pakoreguoti I priedo C dalyje nustatytus intervalus siekiant atsižvelgti į sunkiųjų transporto priemonių konstrukcijos pakeitimus ir užtikrinti, kad intervalai išliktų aktualūs informacijos ir palyginamumo tikslais;
- d) pakoreguoti II priede nustatytą duomenų stebėsenos ir teikimo tvarką, kad būtų atsižvelgta į patirtį, įgytą taikant šį reglamentą.

2. 1 dalies b punkte nurodyti deleguotieji aktai priimami ne vėliau kaip 2025 m. liepos 30 d.

12 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Klimato kaitos komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 525/2013 ⁽¹⁾. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

13 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 7 straipsnio 2 dalyje, 9 straipsnio 2 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. liepos 29 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki septynerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio 2 dalyje, 9 straipsnio 2 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vado-vaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

⁽¹⁾ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 525/2013 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stebėsenos bei ataskaitų ir kitos su klimato kaita susijusios nacionalinio bei Sąjungos lygmens informacijos teikimo mechanizmo ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 280/2004/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 13).

6. Pagal 7 straipsnio 2 dalį, 9 straipsnio 2 dalį ir 11 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2018 m. birželio 28 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

L. PAVLOVA

I PRIEDAS

Taisyklės dėl stebėtinų ir teiktinų duomenų

A DALIS. DUOMENYS, KURIUOS TURI STEBĖTI IR TEIKTI VALSTYBĖS NARĖS

- visų valstybės narės teritorijoje įregistruotų naujų sunkiųjų transporto priemonių, nurodytų 2 straipsnio antros pastraipos a ir b punktuose, identifikavimo numeriai;
- gamintojo pavadinimas;
- markė (gamintojo prekės pavadinimas);
- kėbulo kodas, nurodytas atitikties liudijimo 38 įrašė, jei taikoma;
- 2 straipsnio antros pastraipos a punkte nurodytų sunkiųjų transporto priemonių atveju – informacija apie variklį, kaip nurodyta atitikties liudijimo 23, 23.1 ir 26 įrašuose.

B DALIS. DUOMENYS, KURIUOS TURI STEBĖTI IR TEIKTI SUNKIŲJŲ TRANSPORTO PRIEMONIŲ GAMINTOJAI

- 2 straipsnio antros pastraipos a ir b punktuose nurodytų sunkiųjų transporto priemonių klasių duomenų stebėsenos ir teikimo pradžios metai:

Sunkiųjų transporto priemonių klasė	Transporto priemonių grupė transporto priemonių klasėje (kaip nurodyta Reglamento (ES) 2017/2400 I priede)	Pradžios metai Stebėsenai	Pradžios metai Teikimas
N ₁	—	—	—
N ₂	1 ir 2	2020 m.	2021 m.
N ₃	3	2020 m.	2021 m.
	4, 5, 9 ir 10	2019 m.	2020 m.
	11, 12 ir 16	2020 m.	2021 m.
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

- Duomenys, kurie turi būti stebimi ir teikiami:

Nr.	Stebimieji parametrai	Šaltinis: Reglamento (ES) 2017/2400 IV priedo I dalis, nebent nurodyta kitaip	Aprašymas
1	Transporto priemonės identifikavimo numeris (VIN)	1.1.3	Transporto priemonės ir sudedamųjų dalių identifikavimas
2	Variklio sertifikavimo numeris	1.2.2	
3	CdxA (¹) (pasipriešinimo koeficiento, padauginto iš priekinės dalies ploto) sertifikavimo numeris (jei taikytina)	1.8.3	
4	Pavarų dėžės sertifikavimo numeris	1.3.2	
5	Ašies sertifikavimo numeris	1.6.2	
6	Pirmosios ašies padangų sertifikavimo numeris	1.9.2	
7	Antrosios ašies padangų sertifikavimo numeris	1.9.6	
8	Trečiosios ašies padangų sertifikavimo numeris	1.9.10	
9	Ketvirtosios ašies padangų sertifikavimo numeris	1.9.14	

Nr.	Stebimieji parametrai	Šaltinis: Reglamento (ES) 2017/2400 IV priedo I dalis, nebent nurodyta kitaip	Aprašymas
10	Transporto priemonės klasė (N_1 , N_2 , N_3 , M_1 , M_2 , M_3)	1.1.4	Transporto priemonės klasifikacija
11	Ašių konfigūracija	1.1.5	
12	Didžiausia leidžiama transporto priemonės masė (t)	1.1.6	
13	Transporto priemonių grupė	1.1.7	
14	Gamintojo pavadinimas ir adresas	1.1.1	Transporto priemonės ir važiuoklės specifikacijos
15	Markė (gamintojo prekės pavadinimas)	1.1.7. Reglamento (ES) 2017/2400 IV priedo II dalis	
16	Patikslinta faktinė transporto priemonės masė be krovinio (kg)	1.1.8	
17	Vardinė variklio galia (kW)	1.2.3	
18	Variklio sukimosi dažnis tuščiąja eiga (1/min)	1.2.4	
19	Vardinis variklio sukimosi dažnis (1/min)	1.2.5	Pagrindinės variklio specifikacijos
20	Variklio darbinis tūris (l)	1.2.6	
21	Variklio etaloninių degalų tipas (dyzelinas / SND / SGD / ...)	1.2.7	
22	Sertifikavimo parinktis CdxA vertei gauti (standartinės vertės / matavimas)	1.8.2	Aerodinaminės savybės
23	CdxA vertė (oro pasipriešinimo vertė)	1.8.4	
24	Pavarų dėžės gamintojo pavadinimas ir adresas	—	Pavarų dėžės pagrindinės specifikacijos
25	Pavarų dėžės markė (gamintojo prekės pavadinimas)	—	
26	Sertifikavimo parinktis, naudojama nuostolių grafikams sudaryti naudojant modeliavimo priemonę (1 parinktis / 2 parinktis / 3 parinktis / standartinės vertės)	1.3.3	
27	Pavarų dėžės tipas (SMT ⁽²⁾ , AMT ⁽³⁾ , APT ⁽⁴⁾ -S ⁽⁵⁾ , APT-P ⁽⁶⁾)	1.3.4	
28	Pavarų skaičius	1.3.5	
29	Pagrindinės pavaros perdavimo skaičius	1.3.6	
30	Lėtintuvo tipas	1.3.7	
31	Galios perdavimo įrenginys (taip / ne)	1.3.8	Pagrindinės ašies specifikacijos
32	Ašies gamintojo pavadinimas ir adresas	—	
33	Markė (ašies gamintojo prekės pavadinimas)	—	
34	Sertifikavimo parinktis, naudojama nuostolių grafikui sudaryti naudojant modeliavimo priemonę (standartinės vertės / matavimas)	1.7.3	
35	Ašies tipas (pvz., standartinė pavienė varomoji ašis)	1.7.4	
36	Ašies perdavimo skaičius	1.7.5	

Nr.	Stebimieji parametrai	Šaltinis: Reglamento (ES) 2017/2400 IV priedo I dalis, nebent nurodyta kitaip	Aprašymas
37	Sertifikavimo parinktis, naudojama nuostolių grafikui sudaryti naudojant modeliavimo priemonę (standartinės vertės / matavimas)	1.6.3	Kampinės pavaros specifikacijos
38	Kampinės pavaros perdavimo skaičius	1.6.4	
39	Padangų gamintojo pavadinimas ir adresas	—	Pagrindinės padangų specifikacijos
40	Markė (padangų gamintojo prekės pavadinimas)	—	
41	Pirmosios ašies padangų matmenys	1.9.1	
42	Visų pirmosios ašies padangų savitasis riedėjimo varžos koeficientas (RRC)	1.9.3	
43	Antrosios ašies padangų matmenys	1.9.4	
44	Sudvejinta antroji ašis (taip / ne)	1.9.5	
45	Visų antrosios ašies padangų savitasis riedėjimo varžos koeficientas (RRC)	1.9.7	
46	Trečiosios ašies padangų matmenys	1.9.8	
47	Sudvejinta trečioji ašis (taip / ne)	1.9.9	
48	Visų trečiosios ašies padangų savitasis riedėjimo varžos koeficientas (RRC)	1.9.11	
49	Ketvirtosios ašies padangų matmenys	1.9.12	
50	Sudvejinta ketvirtoji ašis (taip / ne)	1.9.13	
51	Visų ketvirtosios ašies padangų savitasis riedėjimo varžos koeficientas (RRC)	1.9.15	
52	Variklio aušinimo ventiliatoriaus technologija	1.10.1	Pagalbinių įtaisų pagrindinės specifikacijos
53	Vairo mechanizmo hidraulinio stiprintuvo siurblio technologija	1.10.2	
54	Elektros sistemos technologija	1.10.3	
55	Pneumatinės sistemos technologija	1.10.4	
56	Deklaruota paskirtis (tolimieji pervežimai, tolimieji pervežimai (Europos modulinė sistema ⁽⁷⁾), regioniniai pervežimai, regioniniai pervežimai (Europos modulinė sistema), pristatymai mieste, pristatymai savivaldybėse, statybinių krovinių pervežimai)	2.1.1	Modeliavimo parametrai (pagal kiekvieną deklaruotą paskirtį, apkrovą ir degalų derinį)
57	Apkrova (nustatyta modeliavimo priemonėje) (kg)	2.1.2	
58	Degalų tipas (dyzelinas / benzinai / SND / SGD/...)	2.1.3	
59	Bendra modeliuojamos transporto priemonės masė (kg)	2.1.4	
60	Vidutinis važiavimo greitis (km/h)	2.2.1	Transporto priemonės vairavimo eksploataciniai rodikliai (pagal kiekvieną deklaruotą paskirtį, apkrovą ir degalų derinį)
61	Minimalus akimirkinis greitis (km/h)	2.2.2	
62	Maksimalus akimirkinis greitis (km/h)	2.2.3	
63	Maksimalus lėtėjimas (m/s ²)	2.2.4	
64	Maksimalus greitėjimas (m/s ²)	2.2.5	
65	Važiavimo pilnutine apkrova procentinė laiko dalis	2.2.6	

Nr.	Stebimieji parametrai	Šaltinis: Reglamento (ES) 2017/2400 IV priedo I dalis, nebent nurodyta kitaip	Aprašymas
66	Bendras pavarų perjungimų skaičius	2.2.7	
67	Bendras nuvažiuotas atstumas (km)	2.2.8	
68	Išmetamo CO ₂ kiekis (išreikštas g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km)	2.3.13–2.3.16	išmetamo CO ₂ kiekis ir degalų sąnaudos (pagal kiekvieną deklaruotą paskirtį, apkrovą ir degalų derinį)
69	Degalų sąnaudos (išreikštos g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100 km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km)	2.3.1–2.3.12	
70	Modeliavimo priemonės versija (X.X.X.)	3.1.1	Programinė įranga ir naudotojo informacija
71	Modeliavimo data ir laikas	3.1.2	
72	Licencijos valdyti modeliavimo priemonę numeris	—	
73	Modeliavimo priemonės rezultatų kriptografinė maiša	3.1.4	
74	Pažangiosios išmetamo CO ₂ kiekio mažinimo technologijos	—	Transporto priemonės išmetamo CO ₂ kiekio mažinimo technologijos
75	Variklio išmetamo CO ₂ kiekio masė per WHTC ⁽⁸⁾ (g/kWh)	Reglamento (ES) Nr. 582/2011 I priedo 5 priedėlio papildymo 1.4.2 punktas arba 7 priedėlio papildymo 1.4.2 punktas, atsižvelgiant į tai, kuris iš jų taikomas	Variklio išmetamo CO ₂ kiekis ir savišios degalų sąnaudos
76	Variklio degalų sąnaudos per WHTC (g/kWh)	Reglamento (ES) Nr. 582/2011 I priedo 5 priedėlio papildymo 1.4.2 punktas arba 7 priedėlio papildymo 1.4.2 punktas, atsižvelgiant į tai, kuris iš jų taikomas	
77	Variklio išmetamo CO ₂ kiekio masė per WHSC ⁽⁹⁾ (g/kWh)	Reglamento (ES) Nr. 582/2011 I priedo 5 priedėlio papildymo 1.4.1 punktas arba 7 priedėlio papildymo 1.4.1 punktas, atsižvelgiant į tai, kuris iš jų taikomas	
78	Variklio degalų sąnaudos per WHSC (g/kWh)	Reglamento (ES) Nr. 582/2011 I priedo 5 priedėlio papildymo 1.4.1 punktas arba 7 priedėlio papildymo 1.4.1 punktas, atsižvelgiant į tai, kuris iš jų taikomas	

(1) Oro pasipriešinimas.

(2) Sinchronizuotoji neautomatinė pavarų dėžė.

(3) Automatizuota mechaninė pavarų dėžė arba automatinė mechanškai valdoma pavarų dėžė.

(4) Automatinė kelių sankabų pavarų dėžė.

(5) S konstrukcija – nuoseklusis sukimo momento keitiklio ir prijungtųjų pavarų dėžės mechaninių dalių išdėstymas.

(6) P konstrukcija – lygiagretusis sukimo momento keitiklio ir prijungtųjų pavarų dėžės mechaninių dalių išdėstymas (pvz., galios paskirstymo įrenginiuose).

(7) Europos modulinė sistema (EMS), remiantis 1996 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 96/53/EB, nustatančia tam tikrų Bendrijoje nacionaliniam ir tarptautiniam vežimui naudojamų kelių transporto priemonių didžiausius leistinus matmenis ir tarptautiniam vežimui naudojamų kelių transporto priemonių didžiausią leistiną masę (OL L 235, 1996 9 17, p. 59).

(8) Pasaulio mastu suderintas pereinamųjų režimų ciklas.

(9) Pasaulio mastu suderintas nusistovėjusių režimų ciklas.

C DALIS. ORO PASIPRIEŠINIMO VERTĖS (CDXA) INTERVALAI PASKELBIMO TIKSLAIS PAGAL 6 STRAIPSNĮ

23 duomenų įrašė nurodytos CdxA vertės viešo paskelbimo pagal 6 straipsnį tikslu Komisija naudoja intervalus, nustatytus toliau pateikiamoje lentelėje, kurioje pateikiamas kiekvienos CdxA vertės atitinkamas intervalas:

Intervalas	CdxA vertė [m ²]	
	Min CdxA (CdxA ≥ min CdxA)	Max CdxA (CdxA < MaxCdxA)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

II PRIEDAS

Duomenų teikimas ir tvarkymas

1. VALSTYBIŲ NARIŲ VYKDOMAS DUOMENŲ TEIKIMAS

- 1.1. I priedo A dalyje nurodytus duomenis kompetentingos institucijos kontaktinis punktas pagal 4 straipsnį elektroniniu būdu perduoda į Europos aplinkos agentūros (toliau – Agentūra) tvarkomą centrinę duomenų saugyklą.

Duomenis perdavus, kontaktinis punktas apie tai el. paštu praneša Komisijai ir Agentūrai šiais adresais:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

ir

HDV-monitoring@eea.europa.eu.

2. GAMINTOJŲ VYKDOMAS DUOMENŲ TEIKIMAS

- 2.1. Gamintojai nedelsdami, ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. Komisijai pateikia šią informaciją:

- a) atitikties liudijime arba individualaus patvirtinimo liudijime nurodytą gamintojo pavadinimą;
- b) Komisijos reglamente (ES) Nr. 19/2011 ⁽¹⁾ apibrėžtą tarptautinio gamintojo identifikatoriaus (WMI) kodą, kuris bus naudojamas naujų rinkai pateikiamų sunkiųjų transporto priemonių identifikavimo numeriuose;
- c) kontaktinį punktą, atsakingą už duomenų įkėlimą į Agentūros verslo duomenų saugyklą.

Jie nedelsdami praneša Komisijai apie visus minėtos informacijos pasikeitimus.

Pranešimas siunčiamas 1.1 punkte nurodytais adresais.

- 2.2. Nauji rinkoje pradėdantys veikti gamintojai nedelsdami pateikia Komisijai 2.1 punkte nurodytą informaciją.

- 2.3. I priedo B dalies 2 punkte nurodytus duomenis gamintojo kontaktinis punktas elektroniniu būdu pagal 5 straipsnio 1 dalį perduoda į Agentūros tvarkomą verslo duomenų saugyklą.

Duomenis perdavus, kontaktinis punktas apie tai el. paštu praneša Komisijai ir Agentūrai 1.1 punkte nurodytais adresais.

3. DUOMENŲ TVARKYMAS

- 3.1. Agentūra tvarko pagal 1.1 ir 2.3 punktus perduotus duomenis ir sutvarkytus duomenis įrašo į registrą.

- 3.2. Nuo 2020 m. ankstesniais kalendoriniais metais įregistruotų sunkiųjų transporto priemonių duomenys, įrašyti į registrą, paskelbiami viešai ne vėliau kaip kiekvienų metų spalio 31 d., išskyrus 6 straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenų įrašus.

⁽¹⁾ 2011 m. sausio 11 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 19/2011 dėl variklinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į gamintojo identifikavimo plokštelę ir transporto priemonės identifikavimo numerį reikalavimų, kuriuo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 661/2009 dėl variklinių transporto priemonių, jų priekabų ir joms skirtų sistemų, sudėtinių dalių bei atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į jų bendrąją saugą, reikalavimų (OL L 8, 2011 1 12, p. 1).

- 3.3. Jei kompetentinga institucija arba gamintojai pastebi, kad pateiktuose duomenyse yra klaidų, jie nedelsdami apie jas praneša Komisijai ir Agentūrai, pateikdami pranešimą apie klaidą į centrinę duomenų saugyklą arba verslo duomenų saugyklą ir nusiųdami el. laišką 1.1 punkte nurodytais adresais.
 - 3.4. Komisija, padedama Agentūros, patikrina nurodytas klaidas ir prireikus ištaiso registre esančius duomenis.
 - 3.5. Komisija, padedama Agentūros, iš anksto prieš 1.1 ir 2.3 punktuose nurodyto duomenų pateikimo galutinius terminus pateikia elektronines duomenų pateikimo formas.
-

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/957

2018 m. birželio 28 d.

kuria iš dalies keičiama Direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) laisvas darbuotojų judėjimas, įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas – esminiai vidaus rinkos principai, įtvirtinti Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV). Sąjunga toliau stiprina tų principų įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą, ir jais siekiama užtikrinti vienodas verslininkų veiklos sąlygas ir darbuotojų teisių apsaugą;
- (2) laisvė teikti paslaugas apima įmonių teisę teikti paslaugas kitos valstybės narės teritorijoje ir tuo tikslu į tos valstybės narės teritoriją jos gali laikinai komandiruoti savo darbuotojus. Remiantis SESV 56 straipsniu, Sąjungoje turi būti uždrausti laisvės teikti paslaugas apribojimai, taikomi valstybių narių nacionaliniams subjektams, kurie yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje nei valstybė, kurios subjektu yra asmuo, kuriam tos paslaugos teikiamos;
- (3) remiantis Europos Sąjungos sutarties 3 straipsniu, Sąjunga turi skatinti socialinį teisingumą ir apsaugą. Remiantis SESV 9 straipsniu, nustatydamą ir įgyvendindama savo politikos kryptis ir veiksmus, Sąjunga turi atsižvelgti į reikalavimus, susijusius su didelio užimtumo skatinimu, tinkamos socialinės apsaugos užtikrinimu, kova su socialine atskirtimi, aukšto lygio švietimu, mokymu ir žmonių sveikatos apsauga;
- (4) praėjus daugiau nei dvidešimčiai metų po Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/71/EB ⁽⁴⁾ priėmimo tapo būtina įvertinti, ar ja tebėra užtikrinama dviejų poreikių – poreikio skatinti paslaugų teikimo laisvę ir užtikrinti vienodas sąlygas ir poreikio apsaugoti komandiruočių darbuotojų teises – pusiausvyrą. Siekiant užtikrinti, kad taisyklės būtų taikomos vienodai, ir pasiekti realią socialinę konvergenciją, peržiūrint Direktyvą 96/71/EB, pirmenybė turėtų būti teikiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/67/ES ⁽⁵⁾ įgyvendinimui ir vykdymo užtikrinimui;

⁽¹⁾ OL C 75, 2017 3 10, p. 81.

⁽²⁾ OL C 185, 2017 6 9, p. 75.

⁽³⁾ 2018 m. gegužės 29 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. birželio 21 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

⁽⁵⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) (OL L 159, 2014 5 28, p. 11).

- (5) labai svarbu turėti pakankamai ir tikslių statistinių duomenų komandiruočių darbuotojų srityje, visų pirma susijusių su komandiruočių darbuotojų skaičiumi konkrečiuose užimtumo sektoriuose ir valstybėse narėse. Valstybės narės ir Komisija turėtų rinkti ir stebėti tokius duomenis;
- (6) vienodų sąlygų taikymo principas ir bet kokios diskriminacijos dėl pilietybės uždraudimas Sąjungos teisėje buvo įtvirtinti dar steigiamosiomis sutartimis. Antrinės teisės aktais įgyvendintas vienodo darbo užmokesčio principas galioja ne tik vyrų ir moterų atžvilgiu, bet ir pagal terminuotas darbo sutartis dirbančių darbuotojų bei panašų darbą dirbančių nuolatinių darbuotojų, ne visą bei visą darbo dieną dirbančių darbuotojų ir laikinųjų darbuotojų bei panašų darbą dirbančių įmonės laikinojo darbo naudotojos darbuotojų atžvilgiu. Tie principai apima visų priemonių, kuriomis tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojama dėl pilietybės, uždraudimą. Taikant tuos principus, kartu turi būti atsižvelgiama į atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką;
- (7) kompetentingos institucijos ir įstaigos, vadovaudamosi nacionaline teise ir (arba) praktika, turėtų galėti patikrinti, ar darbdavio tiesiogiai ar netiesiogiai užtikrinamos komandiruočių darbuotojų apgyvendinimo sąlygos atitinka valstybės narės, į kurios teritoriją jie yra komandiruoti (toliau – priimančioji valstybė narė), nacionalines taisykles, kurios taip pat taikomos komandiruotiems darbuotojams;
- (8) komandiruoti darbuotojai, kurie iš jų įprastos darbo vietos priimančiojoje valstybėje narėje laikinai siunčiami į kitą darbo vietą, turėtų gauti bent tokio paties dydžio komandiruočiųpinigius ar išlaidų kompensavimo sumą kelionės, maitinimo ir apgyvendinimo išlaidoms padengti, kurie taikomi toli nuo namų dėl profesinių priežasčių esantiems vietiniams tos valstybės narės darbuotojams. Tas pats turėtų būti taikoma komandiruočių darbuotojų patirtoms išlaidoms, kai jie turi keliauti į įprastą darbo vietą priimančiojoje valstybėje narėje ir iš jos. Turėtų būti vengiama atvejų, kai kelionės, maitinimo ir apgyvendinimo išlaidos padengiamos du kartus;
- (9) komandiravimas pagal savo pobūdį yra laikinas. Komandiruoti darbuotojai paprastai grįžta į valstybę narę, iš kurios jie buvo komandiruoti, kai užbaigiamas darbas, kurį atlikti jie buvo komandiruoti. Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kad kai kurios komandiruotės yra ilgalaikės, ir pripažįstant priimančiosios valstybės narės darbo rinkos ir tokiems ilgiems laikotarpiams komandiruočių darbuotojų sąsają, ilgesnių nei 12 mėnesių komandiruočių atveju priimančiosios valstybės narės turėtų užtikrinti, kad į jų teritoriją darbuotojus komandiruojančios įmonės garantuotų tiems darbuotojams papildomas darbo sąlygas, kurios būtų privalomai taikomos darbuotojams valstybėje narėje, kurioje atliekamas darbas. Gavus motyvuotą paslaugų teikėjo pranešimą, tas laikotarpis turėtų būti pratęstas;
- (10) būtina užtikrinti didesnę darbuotojų apsaugą siekiant garantuoti laisvę teikti paslaugas teisingomis sąlygomis tiek trumpuoju, tiek ilguoju laikotarpiu, visų pirma užkertant kelią Sutartimis garantuotų teisių pažeidimui. Tačiau tokią darbuotojų apsaugą užtikrinančiomis taisyklėmis negali būti daromas poveikis į kitos valstybės narės teritoriją darbuotojus komandiruojančių įmonių teisei naudotis laisve teikti paslaugas taip pat ir tais atvejais, kai komandiruotės trukmė viršija 12 mėnesių, arba, kai taikytina, – 18 mėnesių. Todėl bet kokia nuostata, taikytina komandiruotiems darbuotojams, kai komandiruotės trukmė viršija 12 mėnesių arba, kai taikytina, – 18 mėnesių, turi būti suderinama su ta laisve. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką laisvės teikti paslaugas apribojimai yra leistini tik jei tie apribojimai yra pateisinami dėl svarbių viešojo intereso priežasčių ir jei jie yra proporcingi ir būtini;
- (11) kai komandiruotės trukmė viršija 12 mėnesių, arba, kai taikytina, – 18 mėnesių, papildomos darbo sąlygos, kurias turi garantuoti darbuotojus į kitos valstybės narės teritoriją komandiruojančios įmonės, turėtų būti taikomos ir darbuotojams, kurie yra komandiruojami kitiems komandiruotiems darbuotojams, atliekantiems tą pačią užduotį toje pačioje vietoje, pakeisti, siekiant užtikrinti, kad tokiais pakeitimais nebūtų naudojamosi norint apeiti taisykles, kurios priešingu atveju būtų taikytinos;
- (12) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/104/EB ⁽¹⁾ įtvirtinamas principas, pagal kurį laikiniejiems darbuotojams turėtų būti taikomos bent tokios pagrindinės darbo ir įdarbinimo sąlygos, kurios būtų taikomos tokiems darbuotojams, jei įmonė laikinojo darbo naudotoja būtų juos įdarbinusi tai pačiai darbo vietai užimti. Tas principas turėtų būti taikomas ir laikinojo įdarbinimo įmonių darbuotojams, komandiruotiems į kitos valstybės narės teritoriją. Kai taikomas tas principas, įmonė laikinojo darbo naudotoja turėtų informuoti laikinojo įdarbinimo įmonę apie darbo sąlygas ir darbo užmokestį, kuriuos ji taiko savo darbuotojams. Valstybės narės gali tam tikromis sąlygomis nukrypti nuo vienodų sąlygų taikymo ir vienodo darbo užmokesčio principų pagal Direktyvos 2008/104/EB 5 straipsnio 2 ir 3 dalis. Kai taikoma tokia nukrypti leidžianti nuostata, laikinojo įdarbinimo įmonei nėra reikalinga informacija apie įmonės laikinojo darbo naudotojos darbo sąlygas, todėl reikalavimas teikti informaciją neturėtų būti taikomas;

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/104/EB dėl darbo per laikinojo įdarbinimo įmones (OL L 327, 2008 12 5, p. 9).

- (13) iš patirties matyti, kad darbuotojai, kuriuos laikinojo įdarbinimo įmonė ar įdarbinimo agentūra paskyrė laikinai dirbti įmonei laikinojo darbo naudotojai, kartais yra siunčiami į kitos valstybės narės teritoriją tarpvalstybinių paslaugų teikimo tikslu. Turėtų būti užtikrinta tų darbuotojų apsauga. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įmonė laikinojo darbo naudotoja informuotų laikinojo įdarbinimo įmonę ar įdarbinimo agentūrą apie komandiruotus darbuotojus, laikinai dirbančius kitos valstybės narės teritorijoje nei ta, kurioje jie paprastai dirba laikinojo įdarbinimo įmonei ar įdarbinimo agentūrai ar įmonei laikinojo darbo naudotojai, kad darbdavys galėtų taikyti, kai tinkama, komandiruotam darbuotojui palankesnes darbo sutarties sąlygas;
- (14) šia direktyva, kaip ir Direktyva 96/71/EB, neturėtų būti daromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ ir (EB) Nr. 987/2009 ⁽²⁾ taikymui;
- (15) tarptautinio kelių transporto sektoriui būdingas didelis darbo judumas, todėl šios direktyvos įgyvendinimas tame sektoriuje kelia ypatingų teisinių klausimų ir sunkumų; šie aspektai turi būti išnagrinėti judumo dokumentų rinkinyje nustatčius konkrečias kelių transportui skirtas taisykles, be kita ko, skirtas kovai su sukčiavimu bei piktnaudžiavimu sugriežtinti;
- (16) iš tiesų integruotoje ir konkurencingoje vidaus rinkoje įmonės konkuruoja remdamosi tokiais veiksniais, kaip antai našumas, veiksmingumas ir darbuotojų išsilavinimo ir įgūdžių lygis, taip pat jų prekių ir paslaugų kokybė ir jų novatoriškumo lygis;
- (17) darbo užmokesčio taisyklės nustato pačios valstybės narės vadovaudamosi nacionaline teise ir (arba) praktika. Darbo užmokesčio nustatymas yra tik valstybių narių ir socialinių partnerių reikalas. Ypatingas dėmesys turėtų būti kreipiamas į tai, kad nebūtų pažeistos nacionalinės darbo užmokesčio nustatymo sistemos ar atitinkamų šalių laisvė;
- (18) lyginant komandiruotam darbuotojui mokamą darbo užmokestį ir pagal priimančios valstybės narės nacionalinius įstatymus ir (arba) praktiką priklausančią darbo užmokestį, turėtų būti atsižvelgiama į bendrą darbo užmokesčio sumą. Turėtų būti lyginama bendra darbo užmokesčio sudedamųjų dalių suma, o ne atskiros darbo užmokesčio sudedamosios dalys, kurios tapo privalomos, kaip numatyta šioje direktyvoje. Tačiau siekiant užtikrinti skaidrumą ir padėti kompetentingoms institucijoms ir įstaigoms atlikti patikrinimus ir vykdyti kontrolę, būtina, kad darbo užmokesčio sudedamąsias dalis būtų galima nustatyti pakankamai išsamiai pagal valstybės narės, iš kurios darbuotojas buvo komandiruotas, nacionalinę teisę ir (arba) praktiką. Su komandiruote faktiškai susiję komandiruotpinigiai, išskyrus atvejus, kai jie yra susiję su komandiruotės išlaidomis, pavyzdžiui, kelionės, maitinimo ir apgyvendinimo išlaidomis, turėtų būti laikomi darbo užmokesčio dalimi ir į tokius komandiruotpinigius turėtų būti atsižvelgiama siekiant palyginti bendrą darbo užmokesčio sumą;
- (19) su komandiruote susiję komandiruotpinigiai dažnai skiriami siekiant kelių tikslų. Tiek, kiek jų tikslas yra kompensuoti išlaidas, susijusias su komandiruote, kaip antai kelionės, maitinimo ir apgyvendinimo išlaidas, jie neturėtų būti laikomi darbo užmokesčio dalimi. Tokių išlaidų kompensavimo taisyklės turi nustatyti pačios valstybės narės, vadovaudamosi savo nacionaline teise ir (arba) praktika. Darbdavys turėtų kompensuoti komandiruotiems darbuotojams tokias išlaidas vadovaudamasis darbo santykiams taikytina nacionaline teise ir (arba) praktika;
- (20) atsižvelgiant į su komandiruote susijusių komandiruotpinigių svarbą, turėtų būti užkirstas kelias neaiškumui dėl to, kurie tokių komandiruotpinigių elementai yra skirti išlaidoms, atsiradusioms dėl komandiravimo, kompensuoti. Turėtų būti laikoma, kad visa komandiruotpinigių suma mokama išlaidoms kompensuoti, išskyrus atvejus, kai pagal darbo santykiams taikomas darbo sąlygas, nustatytas vadovaujantis įstatymais ar kitais teisės aktais, kolektyvinėmis sutartimis, arbitražo sprendimais ar sutartimis, yra apibrėžta, kurie komandiruotpinigių elementai yra skiriami išlaidoms, atsiradusioms dėl komandiravimo, kompensuoti ir kurie yra darbo užmokesčio dalis;
- (21) darbo užmokesčio sudedamosios dalys ir kitos darbo sutarties sąlygos, nustatytos pagal nacionalinės teisės aktus ar kolektyvines sutartis, kaip nurodyta šioje direktyvoje, turėtų būti skaidrios ir aiškos visiems įmonėms ir komandiruotiems darbuotojams. Kadangi informacijos skaidrumas ir prieiga prie jos yra esminiai dalykai siekiant teisinio tikrumo ir įstatymų vykdymo, Direktyvos 2014/67/ES 5 straipsnio atžvilgiu pagrįsta išplėsti valstybių narių pareigą skelbti informaciją apie darbo sutarties sąlygas bendroje oficialioje nacionalinėje interneto svetainėje, darbo užmokesčio sudedamąsias dalis, kurios tapo privalomomis, ir papildomas darbo sutarties sąlygas, taikomas pagal šią

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009 10 30, p. 1).

direktyvą ilgesnėms nei 12 mėnesių, arba, kai taikoma, – 18 mėnesių komandiruotėms. Kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad jos bendroje oficialioje nacionalinėje interneto svetainėje pateikiama informacija būtų tiksli ir kad ji būtų nuolat atnaujinama. Bet kokia įmonei už darbo sutarties sąlygų, kurios turi būti užtikrintos komandiruotiems darbuotojams, nesilaikymą nustatyta sankcija turėtų būti proporcinga ir nustatant sankciją turėtų būti visų pirma atsižvelgiama į tai, ar informacija apie darbo sutarties sąlygas bendroje oficialioje nacionalinėje interneto svetainėje buvo pateikta laikantis Direktyvos 2014/67/ES 5 straipsnio, užtikrinant socialinių partnerių savarankiškumą;

- (22) Direktyvoje 2014/67/ES nustatyta keletas nuostatų, skirtų užtikrinti, kad būtų įgyvendinamos taisyklės dėl darbuotojų komandiravimo ir jų laikytųsi visos įmonės. Tos direktyvos 4 straipsnyje numatyti faktiniai elementai, į kuriuos gali būti atsižvelgta atliekant bendrą konkrečių atvejų vertinimą, kad būtų identifikuojami tikro komandiravimo atvejai ir užkirstas kelias piktnaudžiavimui ir taisyklių apėjimui;
- (23) darbdaviai iki komandiruotės pradžios turėtų imtis tinkamų priemonių, kad pagal Tarybos direktyvą 91/533/EEB ⁽¹⁾ pateiktą esminę informaciją darbuotojams apie darbo sutarties sąlygas, susijusias su komandiravimu;
- (24) šia direktyva nustatoma subalansuota sistema laisvės teikti paslaugas ir komandiruočių darbuotojų apsaugos atžvilgiu, kuri yra nediskriminuojamojo pobūdžio, skaidri ir proporcinga ir kuria tuo pačiu metu atsižvelgiama į nacionalinių darbo santykių įvairovę. Šia direktyva netrukdoma taikyti palankesnes darbo sutarties sąlygas komandiruotiems darbuotojams;
- (25) siekiant kovoti su piktnaudžiavimu subrangos atvejais ir apsaugoti komandiruočių darbuotojų teises, valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių pagal Direktyvos 2014/67/ES 12 straipsnį, kad užtikrintų atsakomybę subrangos atvejais;
- (26) siekiant užtikrinti tinkamą Direktyvos 96/71/EB taikymą, turėtų būti sustiprintas valstybių narių kompetentingų institucijų ir (arba) įstaigų veiklos koordinavimas ir bendradarbiavimas Sąjungos lygmeniu kovojant su sukčiavimu darbuotojų komandiravimo srityje;
- (27) kovojant su sukčiavimu darbuotojų komandiravimo srityje, Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu (ES) 2016/344 ⁽²⁾ sukurta Europos platforma (toliau – Platforma), skirta gerinti bendradarbiavimą sprendžiant nedeklaruojamo darbo problemą, turėtų pagal savo įgaliojimus dalyvauti vykdam užtikrinant atvejų stebėseną ir vertinimą, gerinti valstybių narių administracinio bendradarbiavimo įgyvendinimą ir efektyvumą, plėtoti išpėjimo mechanizmus ir teikti pagalbą bei paramą kompetentingoms institucijoms ir įstaigoms tvirtesniai administraciniam bendradarbiavimui ir keitimuisi informacija. Vykdydama šią veiklą Platforma turi glaudžiai bendradarbiauti su Darbuotojų komandiravimo ekspertų komitetu, įsteigtu Komisijos sprendimu 2009/17/EB ⁽³⁾;
- (28) dėl tam tikrų sukčiavimo ar piktnaudžiavimo atvejų, susijusių su darbuotojų komandiravimu, tarpvalstybinio pobūdžio pateisinamos konkrečios priemonės, kuriomis siekiama sustiprinti patikrinimų, tyrimų ir keitimosi informacija tarp atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų ar įstaigų tarpvalstybinį aspektą. Tuo tikslu, vykdam direktyvose 96/71/EB ir 2014/67/ES, visų pirma Direktyvos 2014/67/ES 7 straipsnio 4 dalyje, numatytą administracinį bendradarbiavimą kompetentingos institucijos ar įstaigos turėtų turėti reikiamas priemones, kad galėtų išpėti apie tokius atvejus ir keistis informacija, siekiant užkirsti kelią tokiems sukčiavimo ir piktnaudžiavimo atvejams ir su jais kovoti;
- (29) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽⁴⁾ valstybės narės išipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

⁽¹⁾ 1991 m. spalio 14 d. Tarybos direktyva 91/533/EEB dėl darbdavio pareigos informuoti darbuotojus apie galiojančias sutarties arba darbo santykių sąlygas (OL L 288, 1991 10 18, p. 32).

⁽²⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2016/344 dėl Europos platformos, skirtos bendradarbiavimui sprendžiant nedeklaruojamo darbo problemą gerinti, sukūrimo (OL L 65, 2016 3 11, p. 12).

⁽³⁾ 2008 m. gruodžio 19 d. Komisijos sprendimas 2009/17/EB, kuriuo įsteigiamas darbuotojų komandiravimo ekspertų komitetas (OL L 8, 2009 1 13, p. 26).

⁽⁴⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

(30) Direktyva 96/71/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 96/71/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 96/71/EB iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas į „Dalykas ir taikymo sritis“;

b) įterpiamos šios dalys:

„–1. Šia direktyva užtikrinama komandiruočių darbuotojų apsauga jų komandiruotės metu laisvės teikti paslaugas atžvilgiu, nustatant privalomas nuostatas dėl darbo sąlygų ir darbuotojų sveikatos apsaugos ir saugos, kurių turi būti laikomasi.

–1a. Šia direktyva nedaromas poveikis naudojimuisi valstybių narių ir Sąjungos lygmeniu pripažintomis pagrindinėmis teisėmis, įskaitant teisę ar laisvę streikuoti arba imtis kitų veiksmų, numatytų konkrečiose valstybių narių darbo santykių sistemose, laikantis nacionalinės teisės ir (arba) praktikos. Ja taip pat nedaromas poveikis teisei derėtis dėl kolektyvinių susitarimų, juos sudaryti ir užtikrinti jų vykdymą ar imtis kolektyvinių veiksmų pagal nacionalinę teisę ir (arba) praktiką.“;

c) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) c punktas pakeičiamas taip:

„c) kaip laikino įdarbinimo įmonė ar įdarbinimo agentūra paskiria darbuotoją laikinai dirbti įmonei laikinojo darbo naudotojai, kuri yra įsisteigusi ar veikia valstybės narės teritorijoje, su sąlyga, kad komandiruotės metu laikino įdarbinimo įmonė ar įdarbinimo agentūra ir darbuotojas saistomi darbo santykiais.“;

ii) papildoma šiomis pastraipomis:

„Kai darbuotojas, kurį laikinojo įdarbinimo įmonė ar įdarbinimo agentūra paskyrė laikinai dirbti įmonei laikinojo darbo naudotojai, kaip nurodyta c punkte, turi atlikti darbą įmonės laikinojo darbo naudotojos teikiamų tarpvalstybinių paslaugų a, b ar c punkto prasme tikslu kitos valstybės narės teritorijoje nei ta, kurioje darbuotojas paprastai dirba laikinojo įdarbinimo įmonei ar įdarbinimo agentūrai arba įmonei laikinojo darbo naudotojai, laikoma, kad laikinojo įdarbinimo įmonė ar įdarbinimo agentūra, su kuria darbuotoją sieja darbo santykiai, tą darbuotoją komandiravo į tos valstybės narės teritoriją. Laikinojo įdarbinimo įmonė ar įdarbinimo agentūra laikoma 1 dalyje nurodyta įmone ir turi visiškai tenkinti atitinkamas šios direktyvos ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/67/ES (*) sąlygas.

Įmonė laikinojo darbo naudotoja laiku ir prieš antroje pastraipoje nurodyto darbo pradžią informuoja jai darbuotoją paskyrusią laikinai dirbti laikinojo įdarbinimo įmonę ar įdarbinimo agentūrą.

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) (OL L 159, 2014 5 28, p. 11).“;

2) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad nepriklausomai nuo to, kuri teisė yra taikoma darbo santykiams, 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos įmonės į jų teritoriją komandiruotiems darbuotojams, remiantis vienodų sąlygų taikymo principu, garantuotų darbo sutarties sąlygas, apimančias toliau nurodytus dalykus, kurie valstybėje narėje, kurioje darbas atliekamas, yra nustatyti:

— įstatymais ir kitais teisės aktais ir (arba)

— kolektyvinėmis sutartimis ar arbitražo sprendimais, kurie buvo paskelbti visuotinai taikytiniais arba yra kitais atžvilgiais taikomi pagal 8 dalį;

- a) maksimalus darbo ir minimalus poilsio laikas;
- b) minimali mokamų metinių atostogų trukmė;
- c) darbo užmokestis, įskaitant viršvalandžių apmokėjimo normas; šis punktas netaikomas papildomų profesinių pensijų sistemoms;
- d) darbuotojų paskyrimo laikinai dirbti, visų pirma kai tai daro laikinojo įdarbinimo įmonės, sąlygos;
- e) darbuotojų sveikatos, darbo saugos ir higienos sąlygos;
- f) apsaugos priemonės, susijusios su nėščių ar neseniai pagimdžiusių moterų, vaikų ir jaunimo darbo sutarties sąlygomis;
- g) vienodų sąlygų taikymo vyrams ir moterims bei kitos nediskriminavimo nuostatos;
- h) darbuotojų apgyvendinimo, kai jį darbuotojams, dirbantiems kitoje nei jų įprasta darbo vieta, užtikrina darbdavys, sąlygos;
- i) komandiruočių pinigai ar išlaidų kompensavimas, siekiant padengti toli nuo namų dėl profesinių priežasčių esančių darbuotojų kelionės, maitinimo ir apgyvendinimo išlaidas.

i punktas taikomas tik toms kelionėms, maitinimo ir apgyvendinimo išlaidoms, kurias komandiruoti darbuotojai patiria, kai valstybėje narėje, į kurios teritoriją jie yra komandiruoti, turi keliauti į įprastą darbo vietą ir iš jos, arba kai jų darbdavys juos laikinai siunčia iš tos įprastinės darbo vietos į kitą darbo vietą.

Šioje direktyvoje darbo užmokesčio sąvoka apibrėžiama pagal valstybės narės, į kurios teritoriją darbuotojas komandiruojamas, nacionalinę teisę ir (arba) praktiką ir apima visas darbo užmokesčio sudedamąsias dalis, kurios yra privalomos pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus arba kolektyvines sutartis ar arbitražo sprendimus, kurie toje valstybėje narėje buvo paskelbti visuotinai taikytiniais arba yra kitais atžvilgiais taikomi pagal 8 dalį.

Nedarant poveikio Direktyvos 2014/67/ES 5 straipsniui, valstybės narės, vadovaudamosi nacionaline teise ir (arba) praktika, tame straipsnyje nurodytoje bendroje oficialioje nacionalinėje interneto svetainėje nepagrįstai nedelsdamos ir skaidriai paskelbia informaciją apie darbo sutarties sąlygas, įskaitant darbo užmokesčio sudedamąsias dalis, kaip nurodyta šios dalies trečioje pastraipoje, ir visas darbo sutarties sąlygas pagal šio straipsnio 1a dalį.

Valstybės narės užtikrina, kad bendroje oficialioje nacionalinėje interneto svetainėje būtų pateikiama tiksli ir atnaujinta informacija. Komisija savo interneto svetainėje paskelbia bendrų oficialių nacionalinių interneto svetainių adresus.

Jeigu, priešingai nei pagal Direktyvos 2014/67/ES 5 straipsnį, bendroje oficialioje nacionalinėje interneto svetainėje skelbiamoje informacijoje nenurodyta, kurios darbo sutarties sąlygos turi būti taikomos, į tą aplinkybę atsižvelgiama, vadovaujantis nacionaline teise ir (arba) praktika, nustatant sankcijas pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimų atveju tiek, kiek tai būtina siekiant užtikrinti jų proporcingumą.”;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. Kai faktinė komandiruotės trukmė viršija 12 mėnesių, valstybės narės užtikrina, nepriklausomai nuo to, kuri teisė yra taikoma darbo santykiams, kad 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos įmonės į jų teritoriją komandiruotiems darbuotojams, remiantis vienodų sąlygų taikymo principu, be šio straipsnio 1 dalyje nurodytų darbo sutarties sąlygų garantuotų visas taikytinas darbo sutarties sąlygas, kurios valstybėje narėje, kurioje yra atliekamas darbas, yra nustatytos:

— įstatymais ir kitais teisės aktais ir (arba)

— kolektyvinėmis sutartimis ar arbitražo sprendimais, kurie buvo paskelbti visuotinai taikytiniais arba yra kitais atžvilgiais taikomi pagal 8 dalį.

Šios dalies pirmą pastraipą netaikoma toliau nurodytiems dalykams:

- a) darbo sutarties sudarymo ir nutraukimo procedūroms, formalumams ir sąlygoms, įskaitant nekonkuravimo sąlygas;
- b) papildomų profesinių pensijų sistemoms.

Kai paslaugų tiekėjas pateikia motyvuotą pranešimą, valstybė narė, kurioje teikiama paslauga, pratęsia pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį iki 18 mėnesių.

Jeigu 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta įmonė pakeičia komandiruojamą darbuotoją kitu komandiruojamu darbuotoju, atliekančiu tą patį darbą toje pačioje vietoje, komandiruotės trukmė šios dalies tikslais yra bendra atitinkamų atskirų komandiruojamų darbuotojų komandiruotės laikotarpių trukmė.

Šios dalies ketvirtoje pastraipoje nurodyta „To paties darbo toje pačioje vietoje“ samprata apibrėžiama atsižvelgiant į, *inter alia*, teiktinos paslaugos pobūdį, atliktiną darbą ir darbo vietos adresą (-us).

1b. Valstybės narės numato, kad 1 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytos įmonės komandiruotiems darbuotojams garantuotų darbo sutarties sąlygas, kurios pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/104/EB (*) 5 straipsnį taikomos laikinojo įdarbinimo įmonės darbuotojams, kuriuos paskyrė laikinai dirbti valstybėje narėje, kurioje atliekamas darbas, įsisteigusios įmonės.

Įmonė laikinojo darbo naudotoja informuoja 1 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytas įmones apie savo taikomas įdarbinimo sąlygas, susijusias su darbo sąlygomis ir darbo užmokesčiu, tiek, kiek toms sąlygoms taikoma šios dalies pirmą pastraipą.

(*) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/104/EB dėl darbo per laikinojo įdarbinimo įmones (OL L 327, 2008 12 5, p. 9).“;

- c) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. 1–6 dalys netrukdo taikyti darbuotojams palankesnių darbo sutarties sąlygų.

Su komandiruojamu susiję komandiruojamieji laikomi darbo užmokesčio dalimi, išskyrus atvejus, kai jie yra mokami kompensuojant komandiruotės faktines išlaidas, kaip antai kelionės, maitinimo ir apgyvendinimo išlaidas. Nedarant poveikio 1 dalies pirmos pastraipos h punktui, darbdavys kompensuoja komandiruotam darbuotojui tokias išlaidas laikantis nacionalinės teisės ir (arba) praktikos, taikomų darbo santykiams.

Jeigu pagal darbo santykiams taikytinas darbo sąlygas nenustatyta, ar su komandiruojamu susijusių komandiruojamųjų dalys mokamos kaip faktinių išlaidų kompensavimas, ir tuo atveju, kai taip yra, kurios tai yra dalys, arba kurios yra darbo užmokesčio dalimi, tuomet laikoma, kad visi komandiruojamieji mokami kaip išlaidų, susijusių su komandiruojamu, kompensavimas.“;

- d) 8 dalies antra ir trečia pastraipos pakeičiamos taip:

„Jei nėra sistemos, pagal kurią kolektyvinės sutartys arba arbitražo sprendimai skelbiami visuotinai taikytinai pirmos pastraipos prasme, arba papildant tokią sistemą, valstybės narės gali nuspręsti remtis:

- kolektyvinėmis sutartimis arba arbitražo sprendimais, kurie yra taikomi bendrai visoms panašioms tam tikros profesijos ar pramonės šakos įmonėms konkrečioje geografinėje zonoje, ir (arba)
- darbdavių ir darbuotojų tipiškiausių organizacijų nacionaliniu lygmeniu sudarytomis kolektyvinėmis sutartimis, kurios yra taikomos visoje nacionalinėje teritorijoje,

su sąlyga, kad šias sutartis ir sprendimus taikant 1 straipsnio 1 dalyje nurodytoms įmonėms sprendžiant šio straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje išvardytus klausimus ir, kai taikoma, darbo sutarties sąlygų, užtikrinamų komandiruotiems darbuotojams pagal šio straipsnio 1a dalį, atžvilgiu, užtikrinamas vienodų sąlygų taikymas toms įmonėms ir kitoms šioje pastraipoje nurodytoms panašioje padėtyje esančioms įmonėms.

Vienodų sąlygų taikymas, kaip apibrėžta šiame straipsnyje, egzistuoja tais atvejais, kai:

- nacionalinėms įmonėms panašioje padėtyje nagrinėjamoje vietoje arba atitinkamame sektoriuje yra taikomos tos pačios pareigos, kaip ir 1 straipsnio 1 dalyje nurodytoms įmonėms, dėl šio straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje išvardytų dalykų, ir, kai taikoma, darbo sutarties sąlygų, užtikrinamų komandiruotiems darbuotojams pagal šio straipsnio 1a dalį, atžvilgiu ir
- nacionalinės įmonės panašioje padėtyje privalo įvykdyti tokias pareigas, kurios turi tokį patį poveikį.“;

e) 9 ir 10 dalys keičiamos taip:

„9. Valstybės narės gali reikalausti, kad 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos įmonės 1 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytiems darbuotojams be šio straipsnio 1b dalyje nurodytų darbo sąlygų, garantuotų kitas sąlygas, kurios taikomos laikinos įdarbinimo agentūros darbuotojams valstybėje narėje, kurioje atliekamas darbas.“;

10. Ši direktyva netrukdo valstybėms narėms, laikantis Sutarčių ir remiantis vienodų sąlygų taikymo principu, taikyti nacionalinėms įmonėms ir kitų valstybių narių įmonėms darbo sutarčių sąlygas, susijusias su kitais dalykais, nei nurodytieji 1 dalies pirmoje pastraipoje, nuostatų dėl viešosios tvarkos atveju.“;

3) 4 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ar įstaigos, įskaitant valdžios institucijas, kurios pagal nacionalinę teisę yra atsakingos už 3 straipsnyje nurodytų darbo sutarties sąlygų stebėseną, tarpusavyje bendradarbiautų, taip pat ir Sąjungos lygmeniu. Toks bendradarbiavimas visų pirma apima atsakymus į pagrįstus tų valdžios institucijų ar įstaigų prašymus suteikti informacijos apie tarpvalstybinį darbuotojų paskyrimą laikinai dirbti ir akivaizdžių pažeidimų arba galimų neteisėtos veiklos atvejų, kaip antai tarpvalstybinių nedeklaruojamo darbo ir fiktyvaus savarankiško darbo atvejų, susijusių su darbuotojų komandiravimu, nagrinėjamą. Jei kompetentinga institucija ar įstaiga valstybėje narėje, iš kurios komandiruojamas darbuotojas, neturi valstybės narės, į kurią komandiruojamas darbuotojas, kompetentingos institucijos ar įstaigos prašomos informacijos, ji stengiasi tą informaciją gauti iš kitų tos valstybės narės institucijų ar įstaigų. Jei nuolat vėluojama pateikti tokią informaciją valstybei narei, į kurią komandiruojamas darbuotojas, apie tai informuojama Komisija ir ji imasi tinkamų priemonių.“;

4) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Stebėseną, kontrolę ir vykdymo užtikrinimas

Valstybė narė, į kurios teritoriją komandiruojamas darbuotojas, ir valstybė narė, iš kurios komandiruojamas darbuotojas, atsako už šioje direktyvoje ir Direktyvoje 2014/67/ES nustatytų pareigų stebėseną, kontrolę ir vykdymo užtikrinimą ir, jei nesilaikoma šios direktyvos nuostatų, imasi tinkamų priemonių.

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendintos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad darbuotojai ir (arba) darbuotojų atstovai galėtų pasinaudoti tinkamomis procedūromis siekiant užtikrinti pagal šią direktyvą nustatytų pareigų vykdymą.

Tuo atveju, jeigu valstybei narei atlikus bendrą vertinimą pagal Direktyvos 2014/67/ES 4 straipsnį nustatoma, kad įmonė neteisėtai arba nesąžiningai sudaro įspūdį, jog tam tikro darbuotojo padėtis patenka į šios direktyvos taikymo sritį, ta valstybė narė užtikrina, kad tam darbuotojui būtų taikoma atitinkama teisė ir praktika.

Valstybės narės užtikrina, kad dėl šio straipsnio atitinkamam darbuotojui nebūtų taikomos mažiau palankios sąlygos nei komandiruotiems darbuotojams taikytinos sąlygos.“;

5) priedo įžanginė dalis pakeičiama taip:

„3 straipsnio 2 dalyje nurodytos veiklos apima visus statybos darbus, susijusius su pastatų statyba, remontu, priežiūra, rekonstravimu ar griovimu, visų pirma.“;

2 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija peržiūri šios direktyvos taikymą ir įgyvendinimą. Ne vėliau kaip 2023 m. liepos 30 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos taikymo ir įgyvendinimo ataskaitą ir, kai tikslinga, pasiūlo būtinus šios direktyvos ir Direktyvos 96/71/EB dalinius pakeitimus.

2. Į 1 dalyje nurodytą ataskaitą įtraukiamas vertinimas, ar reikalingos papildomos priemonės, kuriomis būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir apsaugoti darbuotojai:

a) subrangos atveju;

b) remiantis šios direktyvos 3 straipsnio 3 dalimi, atsižvelgiant į pokyčius, susijusius su teisėkūros procedūra priimamu aktu, kuriuo iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/22/EB ⁽¹⁾ nuostatos dėl vykdymo užtikrinimo reikalavimų ir nustatomos konkrečios su Direktyva 96/71/EB ir Direktyva 2014/67/ES susijusios kelių transporto vairuotojų komandiravimo taisyklės.

3 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę ir taikymas

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2020 m. liepos 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos pradeda taikyti nuo 2020 m. liepos 30 d. Iki tos datos toliau taikomas Direktyvos 96/71/EB tekstas be dalinių pakeitimų, kurie padaromi šia direktyva.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3. Ši direktyva kelių transporto sektoriui taikoma nuo teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/22/EB nuostatos dėl vykdymo užtikrinimo reikalavimų ir nustatomos konkrečios su Direktyva 96/71/EB ir Direktyva 2014/67/ES susijusios kelių transporto vairuotojų komandiravimo taisyklės, taikymo pradžios dienos.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2018 m. birželio 28 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

L. PAVLOVA

⁽¹⁾ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/22/EB dėl būtiniausių sąlygų Tarybos reglamentams (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 dėl su kelių transporto veikla susijusių socialinių teisės aktų įgyvendinti ir panaikinti Direktyvą 88/599/EEB (OL L 102, 2006 4 11, p. 35).

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/958**2018 m. birželio 28 d.****dėl proporcingumo patikros prieš priimant naujas profesijų reglamentavimo nuostatas**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 46 straipsnį, 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) laisvė pasirinkti profesiją yra pagrindinė teisė. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija) užtikrinama laisvė pasirinkti profesiją, taip pat laisvė užsiimti verslu. Laisvas darbuotojų judėjimas, įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas yra pagrindiniai Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) įtvirtinti vidaus rinkos principai. Todėl nacionalinėmis taisyklėmis, kuriomis nustatomos galimybės užsiimti reglamentuojamomis profesijomis, neturėtų būti sudaroma nepagrįstų ar neproporcingų kliūčių naudotis tomis pagrindinėmis teisėmis;
- (2) nesant konkrečių nuostatų, kuriomis suderinami Sąjungos teisėje pateikti reikalavimai dėl galimybės užsiimti reglamentuojama profesija ar ja verstis, valstybės narės kompetentingos nuspręsti, ar reikia reglamentuoti profesiją ir kaip tą daryti, atsižvelgiant į nediskriminavimo ir proporcingumo principus;
- (3) proporcingumo principas – vienas iš pagrindinių Sąjungos teisės principų. Vadovaujantis teismų praktika ⁽³⁾ nacionalinės priemonės, kurios gali trukdyti naudotis pagal SESV garantuotomis pagrindinėmis laisvėmis arba dėl kurių jų vykdymas gali būti mažiau patrauklus, turėtų atitikti keturias sąlygas, t. y. jos turėtų: būti taikomos laikantis nediskriminavimo principo; būti pagrįstos viešojo intereso tikslais; tinkamos užtikrinti, kad jomis siekiamas tikslas bus pasiektas; ir neviršyti to, kas būtina tam tikslui pasiekti;
- (4) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/36/EB ⁽⁴⁾ įtvirtinta pareiga valstybėms narėms atlikti reikalavimų, kuriais ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, proporcingumo vertinimą ir pateikti to vertinimo rezultatus Komisijai, taip pradedant „abipusio vertinimo procesą“. Tas procesas reiškia, kad valstybės narės turi patikrinti visus savo teisės aktus, kurie susiję su visomis jų teritorijoje reglamentuojamos profesijomis;
- (5) abipusio vertinimo proceso rezultatai parodė, kad nėra pakankamai aišku, kokius kriterijus valstybės narės turėtų naudoti vertindamos reikalavimų, kuriais ribojamos galimybės užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, proporcingumą; taip pat pastebėtas nevienodas tokių reikalavimų vertinimas visais reglamentavimo lygmenimis. Siekiant išvengti vidaus rinkos susiskaidymo ir pašalinti kliūtis, trukdančias pradėti ir vykdyti tam tikrą darbo pagal sutartį ar savarankiško darbo veiklą, Sąjungos lygmeniu turėtų būti laikomasi bendro požiūrio, kuris užkirstų kelią neproporcingoms priemonėms;
- (6) 2015 m. spalio 28 d. komunikate „Bendrosios rinkos tobulinimas. Daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ Komisija pabrėžė, kad reikia patvirtinti analitinę proporcingumo sistemą, kurią valstybės narės naudotų persvarsydamos esamas ar siūlydamos naujas profesijų reglamentavimo nuostatas;

⁽¹⁾ OL C 288, 2017 8 31, p. 43.

⁽²⁾ 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. birželio 21 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1995 m. lapkričio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo, byloje *Gebhard*, C-55/94, ECLI:ES:C:1995:411, 37 punktas.

⁽⁴⁾ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

- (7) šia direktyva siekiama nustatyti proporcingumo vertinimų, kuriuos valstybės narės turi atlikti prieš nustatydamos naujas ar iš dalies keisdamos esamas profesijų reglamentavimo nuostatas, siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, kartu užtikrinant skaidrumą ir aukšto lygio vartotojų apsaugą;
- (8) į šios direktyvos taikymo sritį patenkančios veiklos turėtų apimti reglamentuojamas profesijas, kurioms taikoma Direktyva 2005/36/EB. Ši direktyva turėtų būti taikoma reikalavimams, kuriais ribojama galimybė užsiimti valstybėse narėse jau reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, taip pat naujomis profesijomis, kurių reglamentavimo galimybę valstybės narės svarsto. Ši direktyva turėtų būti taikoma kartu su Direktyva 2005/36/EB, nepažeidžiant kitų atskiruose Sąjungos teisės aktuose įtvirtintų nuostatų, susijusių su galimybe užsiimti konkrečia reglamentuojama profesija ar ja verstis;
- (9) šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių kompetencijai apibrėžti ir organizuoti savo švietimo ir profesinio mokymo sistemų, visų pirma, kiek tai susiję su jų galimybe deleguoti profesinėms organizacijoms teisę organizuoti arba prižiūrėti profesinį rengimą. Ši direktyva neturėtų būti taikoma nuostatomis, kuriomis neribojamos galimybės užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, įskaitant, redakcinius pakeitimus, techninius mokymo kursų turinio pritaikymus arba mokymo nuostatų modernizavimą. Jei profesinis rengimas apima atlyginamą veiklą, turėtų būti užtikrinta įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas;
- (10) tais atvejais, kai valstybės narės perkelia į nacionalinę teisę konkrečius reikalavimus, susijusius su tam tikros profesijos reglamentavimu, nustatytus atskirame Sąjungos akte, pagal kurį valstybėms narėms nepaliekama konkretaus perkėlimo į nacionalinę teisę būdo pasirinkimo laisvės, proporcingumo vertinimas, kaip to reikalaujama pagal šios direktyvos konkrečius nuostatas, neturėtų būti taikomas;
- (11) valstybės narės turėtų turėti galimybę remtis bendrąja reglamentavimo sistema, pagrįsta aiškiai apibrėžtomis teisinėmis sąvokomis, susijusiomis su skirtingais profesijų reglamentavimo būdais Sąjungoje. Yra keletas profesijų reglamentavimo būdų: pavyzdžiui, galimybė užsiimti tam tikra veikla ar ja verstis suteikiama tik tam tikros profesinės kvalifikacijos turėtojams. Valstybės narės taip pat gali reglamentuoti vieną iš profesinės veiklos vykdymo būdų, nustatydamos profesinių vardų naudojimo sąlygas arba nustatydamos kvalifikacinius reikalavimus tik savarankiškai dirbantiems asmenims, atlyginimus gaunantiems specialistams, arba valdytojams ar įmonių teisiniais atstovams, visų pirma kai veiklą vykdo juridinis asmuo kaip konkrečios specializacijos įmonė;
- (12) prieš priimdamos naujas arba iš dalies keisdamos esamas įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, valstybės narės turėtų įvertinti tokių nuostatų proporcingumą. Vertinimo mastas turėtų būti proporcingas įtvirtinamos nuostatos pobūdžiui, turiniui ir poveikiui;
- (13) pagrindimo ir proporcingumo įrodymo našta tenka valstybėms narėms. Todėl valstybės narės taikomo pagrįsto reglamentavimo priežastys turi būti papildytos valstybės narės patvirtintos priemonės tinkamumo ir proporcingumo analize bei konkrečiais įrodymais, pagrindžiančiais argumentus. Nors valstybė narė nebūtinai turi atlikti specialų tyrimą arba pateikti specialios formos įrodymų arba medžiagos, kuriais tokios priemonės proporcingumas būtų nustatomas prieš ją priimant, valstybė narė turėtų atlikti objektyvią analizę, kuria, atsižvelgiant į tos valstybės narės konkrečias aplinkybes, įrodoma, jog esama realaus pavojaus, kad viešojo intereso tikslai nebus pasiekti;
- (14) valstybės narės turėtų atlikti proporcingumo vertinimus objektyviai ir nepriklausomai, įskaitant tuos atvejus, kai profesija yra reglamentuojama netiesiogiai, suteikiant įgaliojimus tą reglamentavimą atlikti konkrečiai profesinei organizacijai. Tie vertinimai gali apimti nuomonę, kurią pateikė nepriklausoma institucija, įskaitant esamas nacionaliniame teisėkūros procese dalyvaujančias institucijas, kuriai atitinkamos valstybės narės patiki tokią nuomonę parengti. Tai ypač svarbu tais atvejais, kai vertinimą atlieka vietos valdžios institucijos, reguliavimo institucijos ar profesinės organizacijos, kurios dėl to, kad geriau supranta vietos sąlygas ir turi specialių žinių, tam tikrais atvejais galėtų geriau nustatyti, kaip geriausiai pasiekti viešojo intereso tikslus, bet kurių politikos priemonių pasirinkimas galėtų būti naudingesnis jau veiklą vykdančioms subjektams, lyginant su naujais rinkos dalyviais;
- (15) reikėtų stebėti naujų arba iš dalies pakeistų nuostatų, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, proporcingumą po jų priėmimo. Reglamentuojamas profesijas ribojančių nacionalinių priemonių proporcingumo peržiūra turėtų būti pagrįsta ne tik tos nacionalinės priemonės tikslu jos priėmimo metu, bet ir jos poveikiu, kuris vertinamas ją priėmus. Nacionalinės priemonės proporcingumo vertinimas turėtų būti grindžiamas pokyčiais, kurie reglamentuojamų profesijų srityje įvyko nuo to laiko, kai priemonė buvo priimta;

- (16) kaip patvirtinta pagal nusistovėjusią teismų praktiką, draudžiamas bet koks dėl nacionalinės teisės aktų, kuriais ribojama įsisteigimo laisvė ar laisvė teikti paslaugas, atsiradęs ribojimas, įskaitant diskriminaciją dėl pilietybės arba gyvenamosios vietos;
- (17) kai galimybė imtis darbo pagal darbo sutartį ar savarankiško darbo veiklos ir ją vykdyti priklauso nuo atitikties tam tikriems reikalavimams, susijusiems su valstybių narių tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuojamomis konkrečiomis profesinėmis kvalifikacijomis, būtina užtikrinti, kad tokie reikalavimai būtų grindžiami viešojo intereso tikslais, kaip antai tikslais SESV prasme, t. y. viešosios politikos, viešojo saugumo ir visuomenės sveikatos tikslais, arba privalomomis viešojo intereso priežastimis, pripažintomis Teisingumo Teismo praktikoje. Būtina paaiškinti, kad privalomoms Teisingumo Teismo pripažintoms viešojo intereso priežastims priskiriamos tokios priežastys kaip antai: socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros išlaikymas; vartotojų, paslaugų gavėjų apsauga, įskaitant amatų kokybės užtikrinimą, ir darbuotojų apsauga; tinkamo teisingumo vykdymo užtikrinimas; prekybos sandorių sąžiningumo užtikrinimas; kova su sukčiavimu ir mokesčių slėpimo ir mokesčių vengimo prevencija bei fiskalinės priežiūros veiksmingumas; transporto sauga; aplinkos ir miesto aplinkos apsauga; gyvūnų sveikata; intelektinė nuosavybė; nacionalinio istorinio ir meninio paveldo apsauga ir išsaugojimas; socialinės politikos tikslai; ir kultūros politikos tikslai. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką, išskirtinai ekonominės priežastys, kaip antai nacionalinės ekonomikos rėmimas pažeidžiant pagrindines laisves, taip pat išskirtinai administracinės priežastys, kaip antai patikrinimų atlikimas ar statistinių duomenų rinkimas, negali būti laikomos privalomomis viešojo intereso priežastimis;
- (18) pačios valstybės narės turi nustatyti apsaugos, kurią jos nori suteikti viešojo intereso tikslams, lygį ir tinkamą reglamentavimo lygį, atsižvelgiant į proporcingumo principą. Tai, kad viena valstybė narė taiko mažiau griežtas taisykles negu kita valstybė narė, nereiškia, kad pastarosios valstybės narės taisyklės yra neproporcingos ir todėl nesuderinamos su Sąjungos teise;
- (19) kalbant apie visuomenės sveikatos apsaugą, pagal SESV 168 straipsnio 1 dalį nustatant ir įgyvendinant visas Sąjungos politikos ir veiklos kryptis turi būti užtikrinama aukšto lygio žmonių sveikatos apsauga. Ši direktyva visiškai atitinka tą tikslą;
- (20) siekdamas užtikrinti, kad nuostatos, kurias jos nustato, ir esamų nuostatų pakeitimai būtų proporcingi, valstybės narės turėtų atsižvelgti į proporcingumo vertinimo kriterijus ir papildomus kriterijus, kurie yra svarbūs nagrinėjamai reglamentuojamai profesijai. Jei valstybė narė ketina reglamentuoti profesiją ar iš dalies pakeisti esamas taisykles, reikėtų atsižvelgti į su siekiamais viešojo intereso tikslais susijusios rizikos pobūdį, visų pirma riziką paslaugos gavėjams, įskaitant vartotojus, specialistams ar trečiosioms šalims. Be to, reikėtų atsižvelgti į tai, kad profesinių paslaugų srityje paprastai vyrauja vartotojų ir specialistų turimos informacijos asimetrija, nes specialistai turi aukšto lygio techninių žinių, kurių vartotojai gali neturėti;
- (21) su profesine kvalifikacija susiję reikalavimai turėtų būti laikomi būtinais tik tada, kai esančios priemonės, kaip antai produktų saugos srities teisės aktai ar vartotojų apsaugos teisės aktai, negali būti laikomos tinkamomis ar iš tikrųjų veiksmingomis iškeltam tikslui pasiekti;
- (22) siekiant patenkinti proporcingumo reikalavimą, priemonė turėtų būti tinkama siekiamo tikslo įgyvendinimui užtikrinti. Priemonė turėtų būti laikoma tinkama siekiamų tikslų įgyvendinimui užtikrinti tik tada, jei ja iš tikrųjų siekiama įgyvendinti tą tikslą nuosekliai ir sistemingai, pavyzdžiui, kai su tam tikra veikla susijusi panaši rizika yra šalinama panašiu būdu ir kai atitinkamų apribojimų išimtys yra taikomos atsižvelgiant į nustatytą tikslą. Be to, nacionalinė priemonė turėtų veiksmingai prisidėti įgyvendinant siekiamą tikslą, todėl, jeigu jos poveikio vietoje negalima pagrįsti, ji neturėtų būti laikoma tinkama;
- (23) valstybės narės turėtų tinkamai atsižvelgti į bendrą priemonės poveikį laisvam asmenų ir paslaugų judėjimui Sąjungoje, vartotojų galimybėms rinktis ir teikiamų paslaugų kokybei. Tuo remdamasi, valstybės narės visų pirma turėtų nustatyti, ar galimybės užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, apribojimo aprėptis yra proporcinga siekiamų tikslų svarbai ir numatomi naudai;
- (24) valstybės narės turėtų palyginti nagrinėjamą nacionalinę priemonę su alternatyviomis ir mažiau ribojančiomis priemonėmis, kuriomis būtų pasiekti ties patys tikslai taikant mažiau apribojimų. Kai priemonės yra grindžiamos tik vartotojų apsauga ir kai nustatyta rizika apsiriboja specialisto ir vartotojo santykiais ir todėl nedaromas neigiamas poveikis trečiosioms šalims, valstybės narės turėtų įvertinti, ar jų tikslo galėtų būti siekiama mažiau ribojančiomis priemonėmis nei priskirtos specialisto veiklos rūšys. Pavyzdžiui, kai vartotojai gali pagrįstai pasirinkti,

ar naudotis kvalifikuoto specialisto paslaugomis, ar ne, turėtų būti naudojamos mažiau ribojančios priemonės, pavyzdžiui, taikant profesinio vardo apsaugą ar įtraukimą į profesinį registrą. Reglamentavimas nustatant priskirtas veiklos rūšis ir taikant saugomą profesinį vardą turėtų būti svarstomas tais atvejais, kai tomis priemonėmis siekiama išvengti didelės žalos viešojo intereso tikslams, kaip antai visuomenės sveikatai;

- (25) kai tinkama, atsižvelgiant į nagrinėjamos priemonės pobūdį ir turinį, valstybės narės taip pat turėtų atsižvelgti į šiuos aspektus: profesijai priskiriamų profesinės veiklos rūšių aprėpties ir reikalaujamos profesinės kvalifikacijos ryšį; užduočių sudėtingumą, visų pirma dėl reikalaujamo mokymo ar patirties lygio, pobūdžio ir trukmės; skirtingų būdų įgyti profesinę kvalifikaciją buvimą; tai, ar tam tikriems specialistams priskirta veikla gali sutapti su kitų specialistų veikla; ir autonomiškumo lygį užsiimant reglamentuojama profesija, visų pirma tais atvejais, kai su reglamentuojama profesija susijusi veikla vykdoma esant tinkamai kvalifikuoto specialisto kontrolei ir atsakomybei;
- (26) šioje direktyvoje atsižvelgiama į mokslinę ir technologinę pažangą ir ją prisidedama prie tinkamo vidaus rinkos veikimo, be kita ko, skaitmeninėje aplinkoje. Atsižvelgiant į technologinių pokyčių ir mokslo plėtros spartą, kai kurių profesijų, ypač elektroninėmis priemonėmis teikiamų profesinių paslaugų, atveju gali būti labai svarbu atnaujinti reikalavimus norintiems užsiimti ta profesija. Valstybei narei reglamentuojant profesiją reikėtų atsižvelgti į tai, kad mokslo ir technologijų plėtra gali sumažinti arba padidinti specialistų ir vartotojų turimos informacijos asimetriją. Tais atvejais, kai mokslo ir technologijų plėtra kelia didelę riziką viešojo intereso tikslams, valstybės narės prireikus turi paskatinti specialistus neatsilikti nuo tų pokyčių;
- (27) valstybės narės turėtų išsamiai įvertinti aplinkybes, kuriomis priemonė priimama ir įgyvendinama, ir, visų pirma, patikrinti naujų ar iš dalies pakeistų nuostatų poveikį, kai jos taikomos kartu su kitais reikalavimais, kuriais ribojama galimybė užsiimti profesija ar ja verstis. Tam tikros veiklos pradėjimas ir vykdymas gali būti priklausomas nuo keleto reikalavimų laikymosi, kaip antai su profesijos organizavimu susijusių taisyklių, privalomos narystės profesinėje organizacijoje ar įstaigoje, profesinės etikos, priežiūros ir atsakomybės. Todėl valstybės narės, vertindamos naujų ar iš dalies pakeistų nuostatų poveikį, turėtų atsižvelgti į esamus reikalavimus, įskaitant tęstinį profesinį tobulinimą, privalomą narystę profesinėje organizacijoje ar įstaigoje, registracijos ar patvirtinimo sistemas, kiekybinius apribojimus, specialius teisinio statuso reikalavimus ir su akcijų valdymu susijusius reikalavimus, teritorinius apribojimus, daugiasričius apribojimus ir nesuderinamumo taisykles, draudimo reikalavimus, kalbos mokėjimo reikalavimus tiek, kiek reikia, kad būtų galima užsiimti profesija, fiksuoto minimalaus ir (arba) maksimalaus tarifo reikalavimus ir su reklama susijusius reikalavimus;
- (28) papildomų reikalavimų nustatymas gali būti naudingas viešojo intereso tikslams siekti. Vien tai, kad turėtų būti vertinamas jų atskiras ar bendras poveikis, dar nereiškia, kad tie reikalavimai yra *prima facie* neproporcingi. Pavyzdžiui, tęstinio profesinio tobulinimo reikalavimas gali būti tinkamas būdas siekiant užtikrinti, kad specialistai neatsilikėtų nuo pažangos savo atitinkamose srityse tiek, kiek naujiems specialistams dėl to nenustatomos diskriminacinės ir neproporcingos sąlygos. Panašiai privaloma narystė profesinėje organizacijoje ar įstaigoje gali būti laikoma tikslinga, kai valstybė toms profesinėms organizacijoms ar įstaigoms patiki užtikrinti atitinkamų viešojo intereso tikslų siekimą, pavyzdžiui, tikrinant, ar teisėtai užsiimama profesine praktika, arba organizuojant tęstinį profesinį rengimą ar jį prižiūrint. Tais atvejais, kai tam tikros profesijos nepriklausomumas negali būti pakankamai užtikrinamas kitomis priemonėmis, valstybės narės galėtų apsvarstyti galimybę taikyti apsaugos priemones, kaip antai apriboti profesijai nepriklausančių asmenų akcijų turėjimą, ar numatyti, kad daugumą balsavimo teisių turi turėti asmenys, užsiimantys atitinkama profesine veikla, su sąlyga, kad tokios priemonės nevirsytų to, kas būtina, kad būtų apsaugoti viešojo intereso tikslai. Valstybės narės galėtų apsvarstyti galimybę nustatyti fiksuotą minimalių ir (arba) maksimalių tarifų reikalavimus, kurių turi laikytis paslaugų teikėjai, ypač kiek tai susiję su paslaugomis, kai tai būtina siekiant veiksmingai taikyti išlaidų kompensavimo principą, jei toks apribojimas yra proporcingas ir, jei būtina, numatytos nukrypti nuo minimalių ir (arba) maksimalių tarifų leidžiančios nuostatos. Jeigu nustatyti papildomi reikalavimai atkartoja reikalavimus, kuriuos valstybės narės jau yra nustačiusios kitose taisyklėse arba procedūrose, tokie reikalavimai negali būti laikomi proporcingais siekiant numatyto tikslo;
- (29) pagal Direktyvos 2005/36/EB II antraštinę dalį valstybės narės negali nustatyti paslaugų teikėjams, įsisteigusiems kitoje valstybėje narėje ir teikiantiems paslaugas laikinai ir kartais, reikalavimų ar apribojimų, kurie draudžiami toje direktyvoje, kaip antai, leidimų suteikimo, registracijos ar narystės profesinėje organizacijoje ar įstaigoje arba atstovybės steigimo priimančiosios valstybės narės teritorijoje galimybės įgyti reglamentuojamą profesiją ar ja verstis tikslais. Valstybės narės prireikus turi teisę reikalauti, kad paslaugų teikėjai, norintys laikinai teikti paslaugas, pateiktų informaciją, parengdami raštišką deklaraciją, kuri turi būti pateikta prieš pirmą kartą teikiant paslaugas ir kasmet atnaujinama. Todėl, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas profesinėms paslaugoms teikti, reikia, atsižvelgiant į laikinai arba kartais teikiamos paslaugos pobūdį, priminti, kad tie reikalavimai, kaip antai, automatinės laikinosios registracijos arba pro forma narystės profesinėje organizacijoje ar įstaigoje, išankstinių deklaracijų ir dokumentų

reikalavimai, taip pat rinkliavos ir mokesčiai turėtų būti proporcingi. Šie reikalavimai neturėtų neproporcingai apsunkinti paslaugos teikėjų ir jie neturėtų kliudyti naudotis paslaugų teikimo laisve ar daryti tokių naudojimąsi mažiau patraukliu. Valstybės narės visų pirma turėtų įvertinti, ar reikalavimas pateikti tam tikrą informaciją ir dokumentus pagal Direktyvą 2005/36/EB ir galimybę gauti daugiau informacijos apie administracinę valstybių narių bendradarbiavimą per Vidaus rinkos informacinę sistemą, yra proporcingi ir ar jų pakanka norint išvengti rimtos rizikos, kad paslaugų teikėjai apeis taikytinas taisykles. Tačiau ši direktyva neturėtų būti taikoma priemonėms, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi taikytinų įdarbinimo sąlygų;

- (30) kaip patvirtina nusistovėjusi teismų praktika, žmonių sveikata ir gyvybė užima svarbiausią vietą tarp SESV saugomų interesų. Todėl valstybės narės turėtų tinkamai atsižvelgti į tikslą užtikrinti aukšto lygio žmonių sveikatos apsaugą vertinant reikalavimus, keliamus sveikatos priežiūros profesijoms, pavyzdžiui, išskirtinai numatytos veiklos rūšys, profesinio vardo apsauga, tęstinis profesinis tobulinimas arba taisyklės, susijusios su profesijos organizavimu, profesine etika ir priežiūra, kartu laikantis būtiniausių rengimo reikalavimų, nustatytų Direktyvoje 2005/36/EB. Valstybės narės visų pirma turėtų užtikrinti, kad sveikatos priežiūros profesijų, turinčių poveikį visuomenės sveikatai ir pacientų saugumui, reglamentavimas būtų proporcingas ir padėtų užtikrinti galimybes gauti sveikatos priežiūros paslaugas, kurios Chartijoje pripažįstamos kaip pagrindinė teisė, taip pat galimybes piliečiams savo teritorijoje gauti saugias, aukštos kokybės ir veiksmingas sveikatos priežiūros paslaugas. Nustatant sveikatos priežiūros paslaugų politikos priemones turėtų būti atsižvelgta į būtinybę užtikrinti paslaugos prieinamumą ir aukštą kokybę, pakankamą ir saugų aprūpinimą vaistais, atsižvelgiant į visuomenės sveikatos poreikius atitinkamos valstybės narės teritorijoje, taip pat į sveikatos priežiūros specialistų profesinį nepriklausomumą. Sveikatos priežiūros profesijų reglamentavimo pagrindimo atžvilgiu valstybės narės turėtų atsižvelgti į tikslą užtikrinti aukšto lygio žmonių sveikatos apsaugą, įskaitant piliečių prieigą prie aukštos kokybės sveikatos priežiūros paslaugų, ir pakankamą ir saugų aprūpinimą vaistais, atsižvelgiant į šios direktyvos 1 straipsnyje nurodytą veiksmų laisvę;
- (31) siekiant tinkamo vidaus rinkos veikimo svarbu užtikrinti, kad valstybės narės, prieš priimdamos naujus ar iš dalies keisdamos esamus reikalavimus, kuriais ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, suteiktų piliečiams, atstovų asociacijoms ir kitiems atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant socialinius partnerius, informaciją. Valstybės narės turėtų įtraukti visus suinteresuotuosius subjektus ir suteikti jiems galimybę pareikšti savo nuomonę. Kai tikslinga ir tinkama, valstybės narės turėtų vykdyti viešas konsultacijas, laikydamosi savo nacionalinių procedūrų;
- (32) valstybės narės taip pat turėtų visapusiškai atsižvelgti į piliečių teises kreiptis į teismą, garantuojamas pagal Chartijos 47 straipsnį ir Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 19 straipsnio 1 dalį. Iš to išplaukia, kad, vadovaujantis nacionalinėje teisėje nustatytais procedūromis ir konstituciniais principais, nacionaliniai teismai turėtų galėti įvertinti į šios direktyvos taikymo sritį patenkančių reikalavimų proporcingumą, siekdami užtikrinti, kad kiekvienas fizinis arba juridinis asmuo turėtų teisę į veiksmingą teisinę gynybą laisvės pasirinkti profesiją, laisvės pasinaudoti įsisteigimo teise ir laisvės teikti paslaugas apribojimų atžvilgiu;
- (33) siekdamas keisti informacija apie geriausią praktiką, valstybės narės turėtų imtis būtinų priemonių, kad skatintų dalintis tinkama ir reguliariai atnaujinama informacija su kitomis valstybėmis narėmis apie reglamentuojamas profesijas bei apie tokio reglamentavimo poveikį. Komisija turėtų sudaryti palankesnes sąlygas tokiam valstybių narių keitimuisi;
- (34) siekiant padidinti skaidrumą ir skatinti palyginamais kriterijais grindžiamą proporcingumo vertinimą, valstybių narių pateikiama informacija, nedarant poveikio SESV 346 straipsniui, turėtų būti lengvai prieinama reglamentuojamų profesijų duomenų bazėje, taip suteikiant galimybę kitoms valstybėms narėms ir suinteresuotosioms šalims pateikti savo pastabas Komisijai ir atitinkamai valstybei narei. Komisija turėtų tinkamai atsižvelgti į tas pastabas savo suvestinėje ataskaitoje, rengiamoje pagal Direktyvą 2005/36/EB;
- (35) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir išvengti neproporcingų apribojimų užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis – valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos taisyklės, reglamentuojančios bendrą proporcingumo vertinimo sistemą, taikytiną prieš priimant naujas arba iš dalies keičiant esamas įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, kartu užtikrinant aukšto lygio vartotojų apsaugą. Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių kompetencijai, kai nėra suderintų reikalavimų, ir veiksmų laisvei sprendžiant, ar reikia reglamentuoti profesiją ir kaip tai daryti, atsižvelgiant į nediskriminavimo ir proporcingumo principus.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma valstybių narių įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatomis, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojama profesija ar ja verstis, arba vertimasis vienu iš jos būdų, įskaitant profesinių vardų naudojimą ir turint tokią vardą leidžiamą vykdyti profesinę veiklą, kuriems taikoma Direktyva 2005/36/EB.
2. Kai atskiru Sąjungos teisės aktu, pagal kurį valstybėms narėms nepaliekama konkretaus perkėlimo į nacionalinę teisę būdo pasirinkimo laisvės, nustatomi specialūs konkrečios profesijos reglamentavimo reikalavimai, atitinkamos šios direktyvos nuostatos nėra taikomos.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamos Direktyvoje 2005/36/EB nustatytos terminų apibrėžtys.

Kitos vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) saugomas profesinis vardas – profesijos reglamentavimo forma, kai vardo naudojimui profesinėje veikloje ar profesinės veiklos rūšių grupėje pagal įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas tiesiogiai ar netiesiogiai reikalaujama profesinės kvalifikacijos turėjimo, ir, netinkamai naudojant tą vardą, taikomos sankcijos;
- b) priskirtos veiklos rūšys – profesijos reglamentavimo forma, kai galimybė vykdyti profesinę veiklą ar profesinės veiklos rūšių grupei priskiriamą veiklą pagal įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas suteikiama tiesiogiai ar netiesiogiai tik reglamentuojamos profesijos nariams, turintiems konkrečią profesinę kvalifikaciją, įskaitant atvejus, kai veikla sutampa su kitų reglamentuojamų profesijų veikla.

4 straipsnis

Naujų priemonių ex ante vertinimas ir stebėseną

1. Valstybės narės, prieš priimdamos naujas arba iš dalies keisdamos esamas įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, atlieka proporcingumo vertinimą pagal šioje direktyvoje nustatytas taisykles.
2. 1 dalyje nurodyto vertinimo mastas turi būti proporcingas nuostatos pobūdžiui, turiniui ir poveikiui.
3. Prie bet kurios 1 dalyje nurodytos nuostatos pridedamas paaiškinimas, kuris turi būti pakankamai išsamus, kad būtų galima įvertinti, ar laikomasi proporcingumo principo.
4. Priežastys, dėl kurių 1 dalyje nurodyta nuostata laikoma pagrįsta ir proporcinga, turi būti grindžiamos kokybiniais ir, jei įmanoma ir taikytina, kiekybiniais elementais.
5. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytas vertinimas būtų atliekamas objektyviai ir nepriklausomai.
6. Valstybės narės po priėmimo stebi naujų arba iš dalies pakeistų įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatų, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, atitiktį proporcingumo principui, tinkamai atsižvelgdamos į pokyčius, įvykusius po atitinkamų nuostatų priėmimo.

5 straipsnis

Nediskriminavimas

Priimdamos naujas arba iš dalies keisdamos įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, valstybės narės užtikrina, kad tos nuostatos nebūtų nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminacinės dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos.

6 straipsnis

Pagrindimas viešojo intereso tikslais

1. Valstybės narės užtikrina, kad įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis ir kurias jos ketina priimti, ir esamų nuostatų pakeitimai būtų pagrįsti viešojo intereso tikslais.
2. Valstybės narės visų pirma apsvarsto, ar 1 dalyje nurodytos nuostatos yra objektyviai pagrįstos remiantis viešąja politika, viešuoju saugumu ar visuomenės sveikata ar kitomis svarbiomis viešojo intereso priežastimis, kaip antai socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros išlaikymas; vartotojų, paslaugų gavėjų ir darbuotojų apsauga; tinkamo teisingumo vykdymo užtikrinimas; prekybos sandorių sąžiningumo užtikrinimas; kova su sukčiavimu ir mokesčių slėpimo ir mokesčių vengimo prevencija bei fiskalinės priežiūros veiksmingumo užtikrinimas; transporto sauga; aplinkos ir miesto aplinkos apsauga; gyvūnų sveikata; intelektinė nuosavybė; nacionalinio istorinio bei meninio paveldo apsauga ir išsaugojimas; socialinės politikos tikslai; ir kultūros politikos tikslai.
3. Išskirtinai ekonominės priežastys arba išskirtinai administracinės priežastys negali būti laikomos svarbiomis viešojo intereso priežastimis, kuriomis grindžiamas galimybės užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis ribojimas.

7 straipsnis

Proporcingumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatos, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis ir kurias jos priima, arba esamų nuostatų pakeitimai būtų tinkami norint užtikrinti, kad būtų pasiektas iškeltas tikslas, ir neviršytų to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
2. Tuo tikslu prieš priimdamos 1 dalyje nurodytas nuostatas valstybės narės atsižvelgia į:
 - a) su viešojo intereso tikslų siekimu susijusios rizikos pobūdį, visų pirma riziką paslaugų gavėjams, įskaitant vartotojus, specialistams arba trečiosioms šalims;
 - b) tai, ar esamų konkretesnių ar bendresnių taisyklių, kaip antai nustatytų produktų saugos srities ar vartotojų apsaugos teisės aktuose, nepakanka norint pasiekti iškkelto tikslo;
 - c) nuostatos tinkamumą, kiek tai susiję su jos teikiamomis galimybėmis siekti iškkelto tikslo, ir ar ja to tikslo siekiama nuosekliai ir sistemingai, taip pat ar ji padeda šalinti nustatytą riziką taip, kaip panašiose veiklos srityse;
 - d) poveikį laisvam asmenų bei paslaugų judėjimui Sąjungoje, vartotojų galimybėms rinktis ir teikiamų paslaugų kokybei;
 - e) galimybę naudoti mažiau ribojančias priemones siekiant viešojo intereso tikslo; šio punkto tikslais, kai nuostatos yra grindžiamos tik vartotojų apsauga ir kai nustatyta rizika apsiriboja specialisto ir vartotojo santykiais, taigi nedaro neigiamo poveikio trečiosioms šalims, valstybės narės visų pirma įvertina, ar tikslą galima pasiekti naudojant mažiau ribojančias priemones nei priskirtos veiklos rūšys;
 - f) naujų arba iš dalies pakeistų nuostatų poveikį, kai jos taikomos kartu su kitomis nuostatomis, kuriomis ribojamos galimybės užsiimti profesija ar ja verstis, ir ypač tai, kaip naujomis arba iš dalies pakeistomis nuostatomis kartu su kitais reikalavimais prisidedama siekiant to paties viešojo intereso tikslo ir ar jos būtinos jam pasiekti.

Valstybės narės taip pat atsižvelgia į toliau nurodytus elementus, kai tai aktualu atsižvelgiant į nustatomos arba iš dalies keičiamos nuostatos pobūdį ir turinį:

- a) ryšį tarp profesinės veiklos ar jai priskirtų veiklos rūšių apimties ir reikalaujamos profesinės kvalifikacijos;

- b) ryšį tarp atitinkamų užduočių sudėtingumo ir poreikio, kad jų vykdytojai turėtų konkrečią profesinę kvalifikaciją, visų pirma dėl reikalaujamo rengimo ar patirties lygio, pobūdžio ir trukmės;
- c) galimybę įgyti profesinę kvalifikaciją alternatyviais būdais;
- d) tai, ar tam tikroms profesijoms priskirtos veiklos rūšys gali sutapti su kitų profesijų veikla, ir kodėl;
- e) autonomiškumo lygį užsiimant reglamentuojama profesija ir organizacinės ir priežiūros tvarkos poveikį iškelto tikslo siekimui, visų pirma tais atvejais, kai su reglamentuojama profesija susijusi veikla vykdoma užtikrinus kvalifikuotų specialistų kontrolę ir atsakomybę;
- f) mokslo ir technologinę plėtrą, kuri gali veiksmingai sumažinti arba padidinti specialistų ir vartotojų turimos informacijos asimetriją.

3. 2 dalies pirmos pastraipos f punkte nurodytais tikslais valstybės narės įvertina naujos ar iš dalies pakeistos nuostatos poveikį, kai ji taikoma kartu su vienu ar daugiau reikalavimų, turėdamos mintyje, kad toks poveikis gali būti ir teigiamas, ir neigiamas, visų pirma šį poveikį:

- a) priskirtos veiklos rūšys, saugomas profesinis vardas arba bet kokios kitos formos reglamentavimas Direktyvos 2005/36/EB 3 straipsnio 1 dalies a punkto prasme;
- b) pareigos vykdyti tęstinio profesinio tobulinimo reikalavimus;
- c) taisyklės, susijusios su profesijos organizavimu, profesine etika ir priežiūra;
- d) privaloma narystė profesinėje organizacijoje ar įstaigoje, registracijos ar patvirtinimo sistemos, visų pirma tuo atveju, kai tokie reikalavimai reiškia, kad reikia turėti konkrečią profesinę kvalifikaciją;
- e) kiekybiniai apribojimai, visų pirma reikalavimai, kuriais ribojamas leidimų verstis praktika skaičius ar nustatomas mažiausias ar didžiausias darbuotojų, vadovų ar konkrečias profesines kvalifikacijas turinčių asmenų skaičius;
- f) konkretūs juridinio statuso reikalavimai arba su akcijų valdymu susiję reikalavimai, jeigu jie yra tiesiogiai susiję su vertinusi reglamentuojama profesija;
- g) teritoriniai apribojimai, įskaitant tuos atvejus, kai profesija valstybės narės teritorijos dalyse yra reglamentuojama kitaip nei kitose dalyse;
- h) reikalavimai, kuriais ribojamos bendros galimybės užsiimti reglamentuojama profesija, taip pat nesuderinamumo taisyklės;
- i) reikalavimai, susiję su draudimu ar kitomis asmeninės ar kolektyvinės apsaugos priemonėmis profesinės atsakomybės srityje;
- j) kalbos žinių, būtinų, norint verstis tam tikra profesine praktika, reikalavimai;
- k) nustatytų minimalių ir (arba) maksimalių tarifų reikalavimai;
- l) su reklama susiję reikalavimai.

4. Be to, valstybės narės, prieš taikydamos naujas ar iš dalies keisdamos esamas nuostatas, turi užtikrinti, kad būtų laikomasi proporcingumo principo nustatant konkrečius reikalavimus, susijusius su laikinai ar kartais teikiamomis paslaugomis pagal Direktyvos 2005/36/EB II antraštinę dalį, įskaitant:

- a) automatinę laikinąją registraciją arba pro forma narystę profesinėje organizacijoje ar institucijoje, nurodytą Direktyvos 2005/36/EB 6 straipsnio pirmos pastraipos a punkte;
- b) deklaraciją, kuri turi būti pateikta iš anksto pagal Direktyvos 2005/36/EB 7 straipsnio 1 dalį, dokumentus, kurių reikalaujama pagal to straipsnio 2 dalį, arba bet kokią kitą lygiavertį reikalavimą;
- c) reikalavimą paslaugų teikėjui sumokėti mokestį arba bet kokias išlaidas, susijusias su administracinėmis procedūromis, susijusiomis su galimybe užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis.

Ši dalis netaikoma priemonėms, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi taikomų darbo sąlygų, kurias valstybės narės taiko laikydamosi Sąjungos teisės.

5. Tais atvejais, kai šiame straipsnyje nurodytos nuostatos susijusios su sveikatos priežiūros profesijų reglamentavimu ir turi poveikį paciento saugumui, valstybės narės turi atsižvelgti į tikslą užtikrinti aukšto lygio žmonių sveikatos apsaugą.

8 straipsnis

Informacija ir suinteresuotųjų subjektų įtraukimas

1. Valstybės narės, prieš priimdamos naujas arba iš dalies keisdamos esamas įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas, kuriomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojamomis profesijomis ar jomis verstis, taikydamos tinkamas priemones suteikia informaciją piliečiams, paslaugų gavėjams ir kitiems suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant tuos, kurie nėra atitinkamos profesijos atstovai.

2. Valstybės narės tinkamai įtraukia visus suinteresuotuosius subjektus ir suteikia jiems galimybę pareikšti savo nuomonę. Kai tikslinga ir tinkama, valstybės narės vykdo viešas konsultacijas, laikydamosi savo nacionalinių procedūrų.

9 straipsnis

Veiksminga teisių gynimo priemonė

Valstybės narės užtikrina, kad būtų galima pasinaudoti veiksminga teisių gynimo priemone dėl klausimų, kuriems taikoma ši direktyva, pagal nacionalinės teisės aktuose nustatytas procedūras.

10 straipsnis

Valstybių narių keitimasis informacija

1. Siekdamas veiksmingai taikyti šią direktyvą, valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad skatintų valstybių narių keitimąsi informacija klausimais, kuriems taikoma ši direktyva, taip pat konkretaus profesijos reglamentavimo būdo arba tokio reglamentavimo poveikio klausimais. Komisija sudaro palankias sąlygas tokiam keitimuisi informacija.

2. Valstybės narės informuoja Komisiją apie viešąsias institucijas, kurios yra atsakingos už informacijos perdavimą ir gavimą 1 dalyje nurodytais tikslais.

11 straipsnis

Skaidrumas

1. Priežastys, dėl kurių galima teigti, kad nuostatos, kurios buvo įvertintos remiantis šia direktyva, yra pagrįstos ir proporcingos, ir apie kurias, kartu su tomis nuostatomis, turi būti pranešta Komisijai pagal Direktyvos 2005/36/EB 59 straipsnio 5 dalį, valstybės narės turi įtraukti į reglamentuojamų profesijų duomenų bazę, nurodytą Direktyvos 2005/36/EB 59 straipsnio 1 dalyje, ir Komisija jas turi paviiešinti.

2. Valstybės narės ir kitos suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabas Komisijai ar valstybei narei, kuri pranešė apie nuostatas ir priežastis, dėl kurių jas galima laikyti pagrįstomis ir proporcingomis. Komisija savo suvestinėje ataskaitoje, pateiktoje pagal Direktyvos 2005/36/EB 59 straipsnio 8 dalį, tinkamai atsižvelgia į šias pastabas.

12 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija ne vėliau kaip 2024 m. sausio 18 d., o vėliau – kas penkerius metus, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą ir jos vykdymą, įskaitant, be kitų aspektų, jos taikymo sritį ir veiksmingumą.

2. Prireikus su 1 dalyje nurodyta ataskaita pateikiami atitinkami pasiūlymai.

13 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymų ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2020 m. liepos 30 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2018 m. birželio 28 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT